

O NOSO VIVEIRO 2.0.

Nº 2

CEIP RAQUEL CAMACHO

CURSO 2012-2013

CEIP RAQUEL CAMACHO (A CORUÑA)

O NOSO VIVEIRO 2.0.

Nº 2

EDITORIAL

Ola toda a comunidade educativa do centro e lectores desta revista dixital.

Este curso de novo sae O noso viveiro 2.0. facendo un gran esforzo por parte de todos e todas en aportar as súas colaboracións.

Para este número realizáronse traballos variadísimos que esperamos vós fagan sentir moi satisfeitos a todos e todas que colaborástedes dun xeito ou outro na súa realización.

Para os lectores desexarlles que disfruten e que perdonen os fallos que se poidesen realizar, mais que teñan en conta que foron feitos por uns redactores que deixaron todo o seu cariño na súa realización; nenos e nenas de todos os niveis do centro.

Queremos dar as grazas ao profesorado que supervisa para que esto chegue a editarse, ao alumnado que son os verdadeiros artífices de que esta revista estea na rede, ao coordinador do equipo das tics e aos que dun xeito ou outro foi posible a súa realización.

PARABÉNS

A MUIÑO MOE E MOE

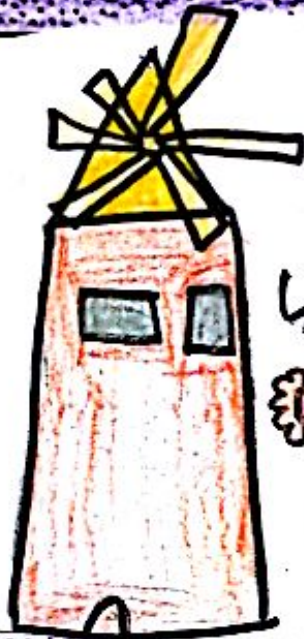

O NOSO CÓNIC
6ºA - E.T.
MAIO 2013

O MUIÑO MOE E MOE.

6ºA. E.I.

NOA

Moe muiño
e faime a
farina.

EMMA

Traca, traca

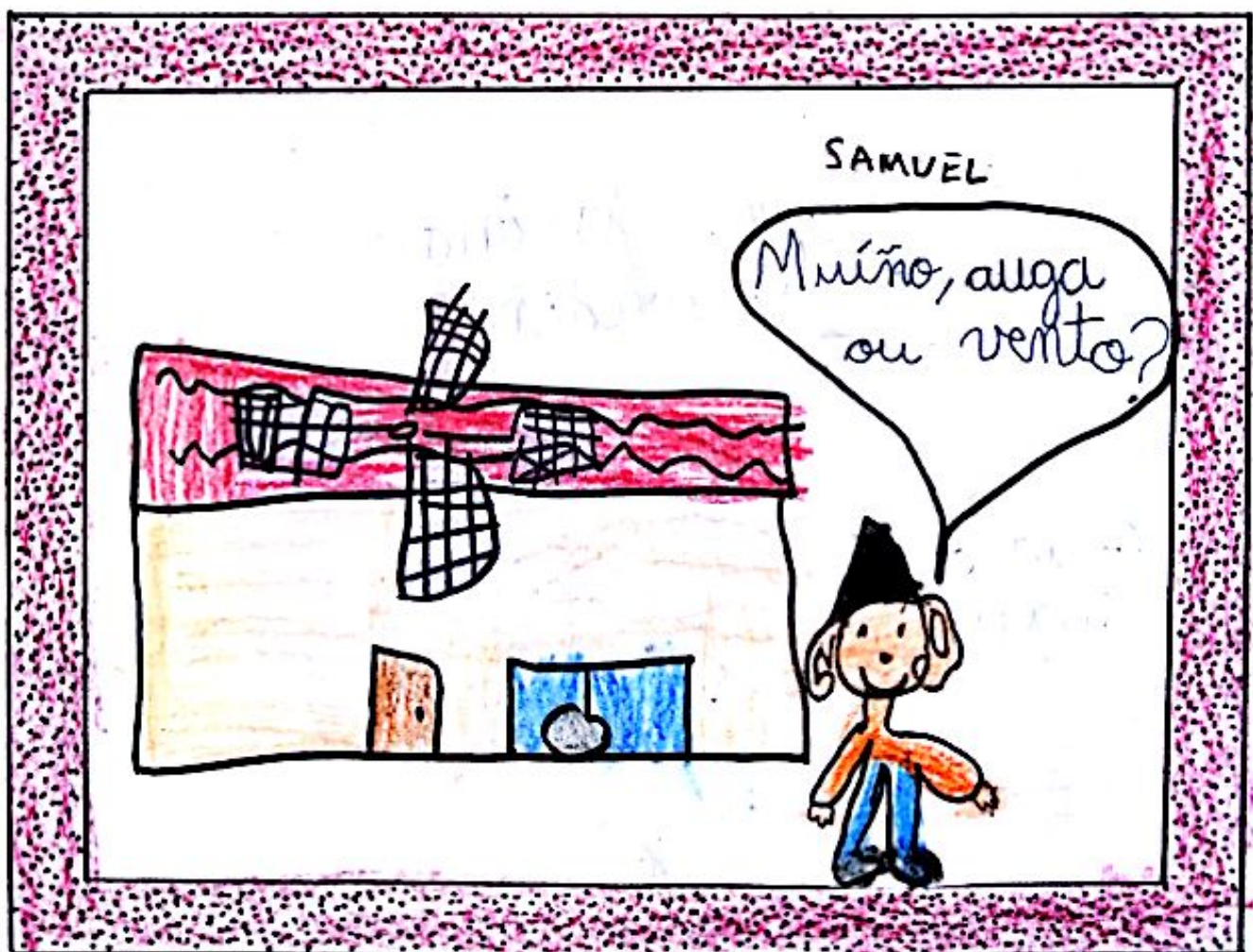
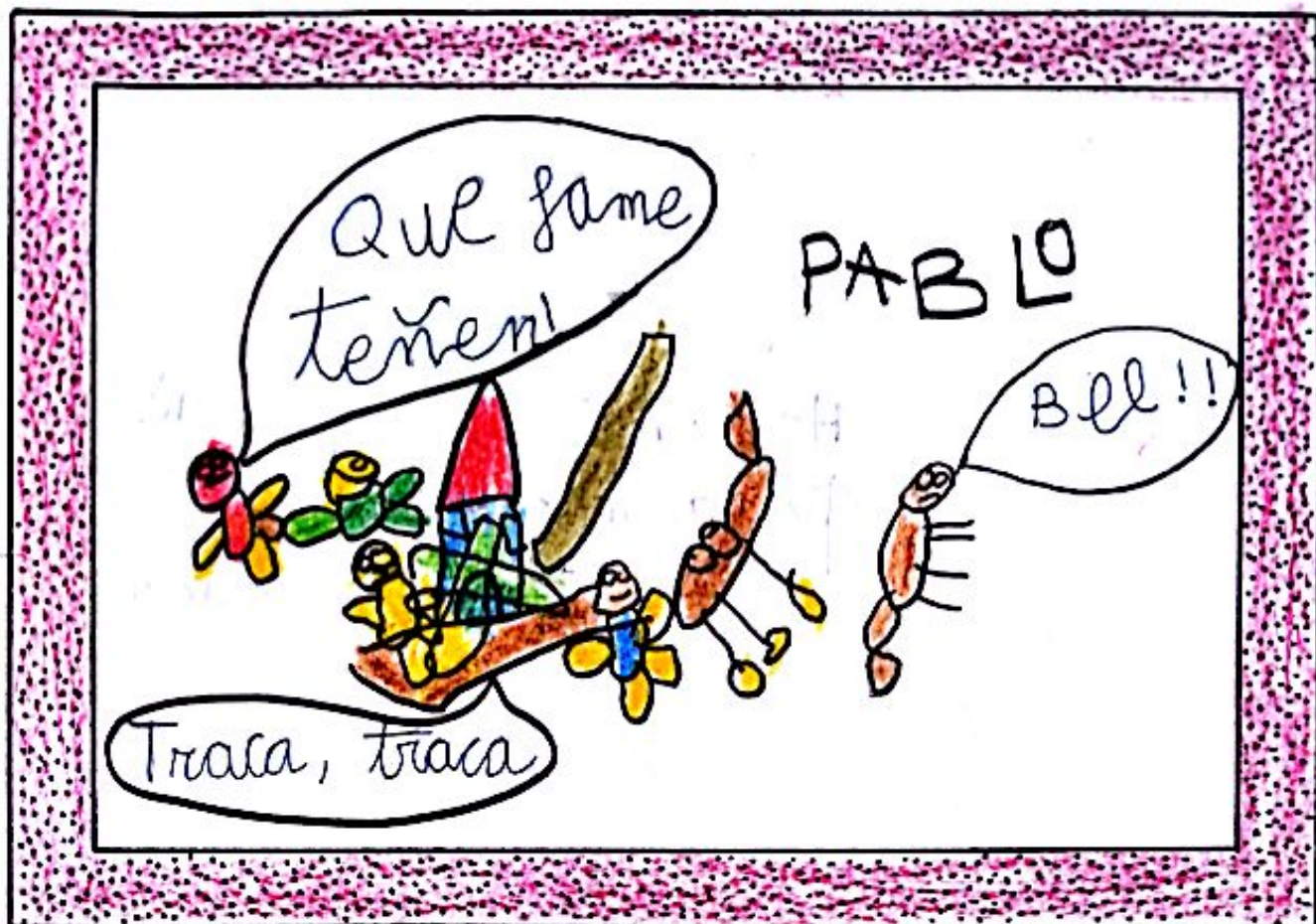

Xa levo
o meu saco

Quero
un rato!

SHAYAN

Traca, traca
traca, traca

Plo
río

Miau!

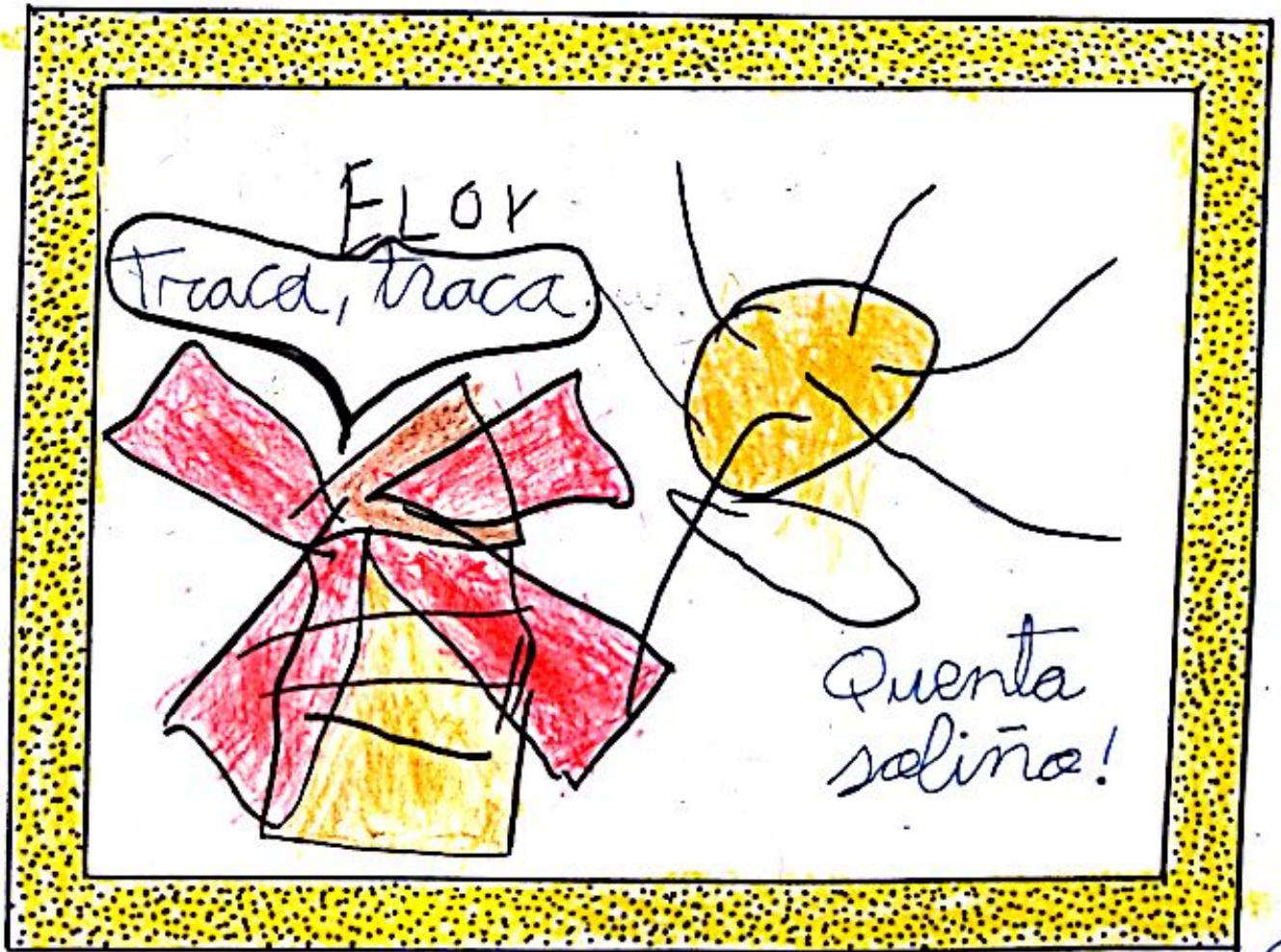
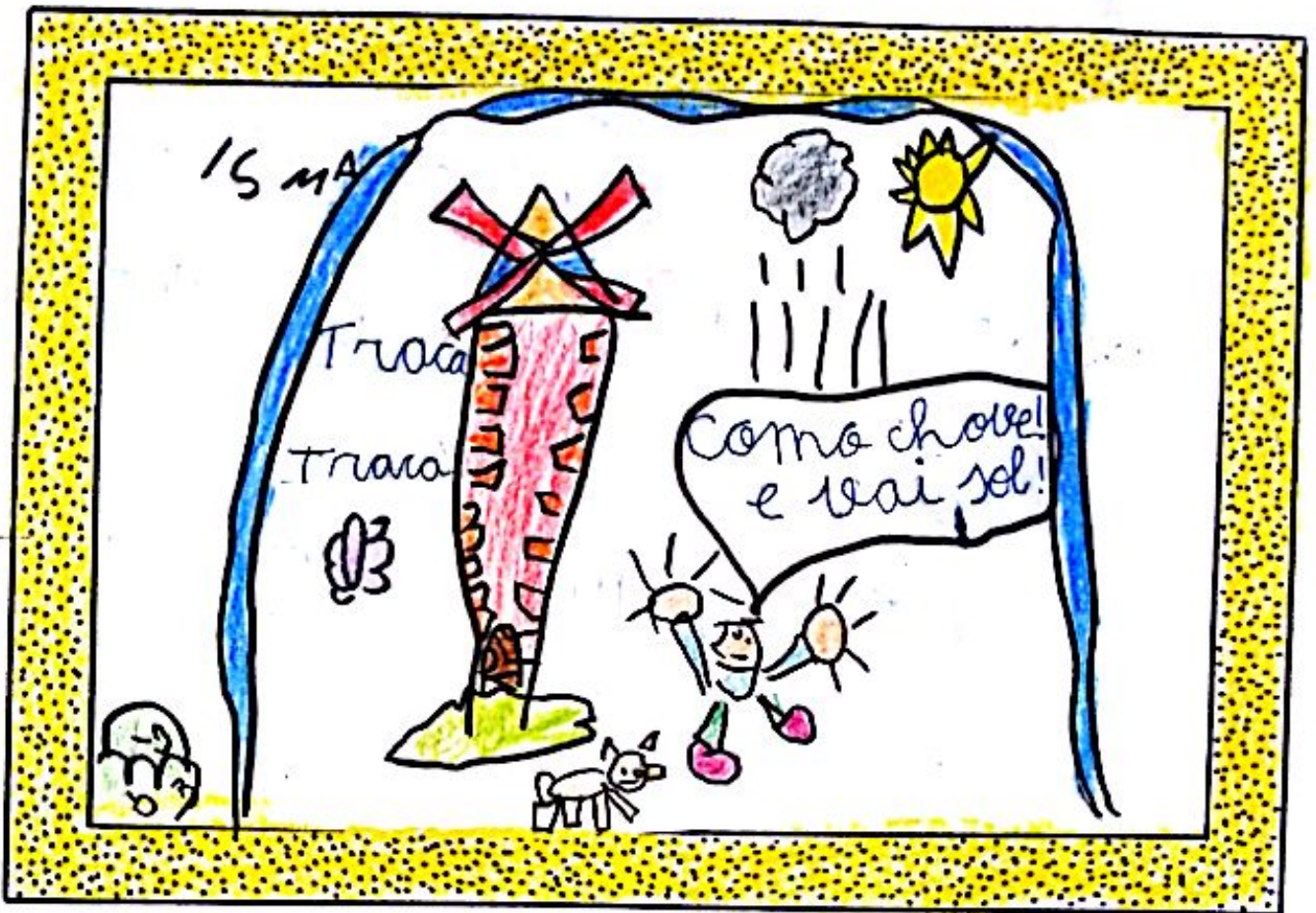
Guau

IAN

Imos cabaliño
que as sardiñas
xa cheiran.

Traca, traca

canta
fariña!

SAMI!

SABELA

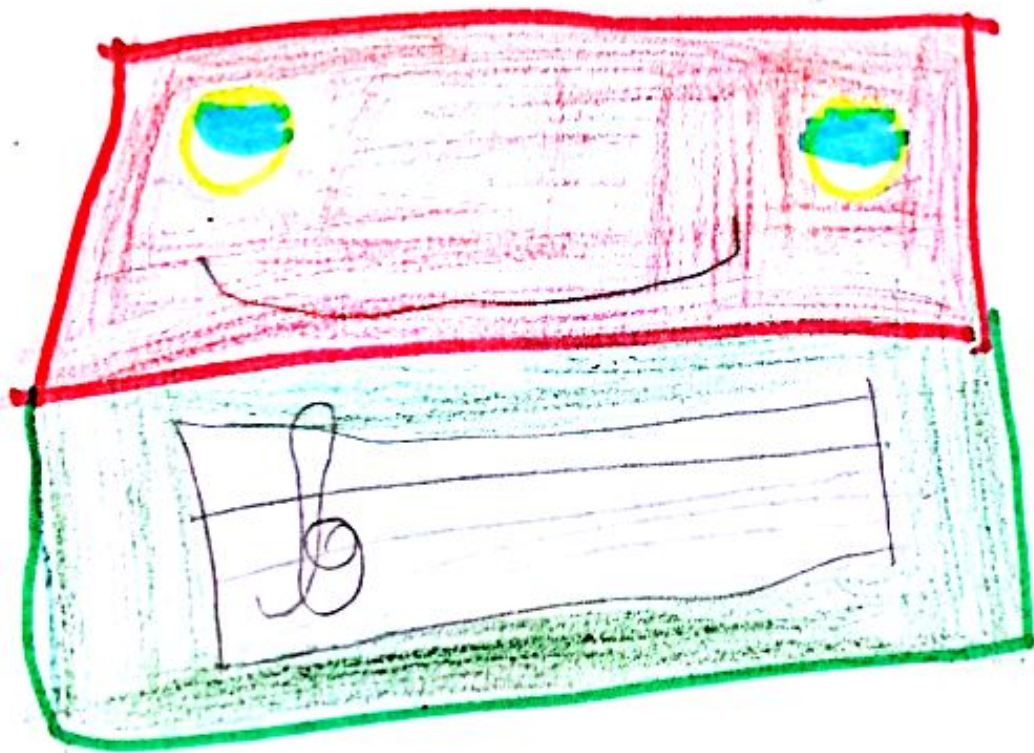

Traca
traca
traca

Sain o
arco da
vella!

A casa de melodia

A casa de melodia tem
umha porta especial

5 linhas, 4 espaços e umha
chave para entrar. NOA

g a l ch i s t e a n d o

O MELLOR CHISTE DO NIVEL 5° A E I

¿ QUE LL^R EDI UN TRONCOA

OUTRO TONCO?

¿ QUE PASA TRONCO!

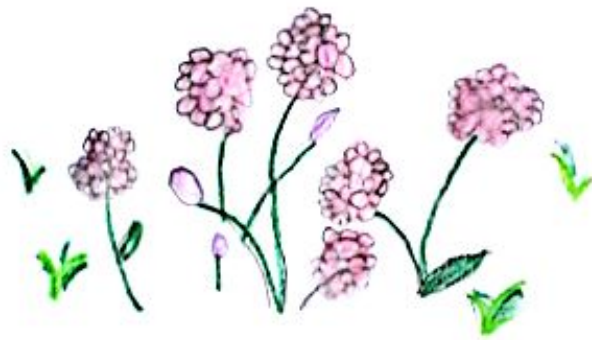

5° A. E. I.

A HERBA DE NAMORAR

Um dia um senhor tocou a herba de namorar.
 E depois tocou a Maria e ficaram os melhores amigos.
 Depois a noiva puxou-se elosa e rompeu as
 flores.

E as cores não volveron a ficar maria nunca mais.

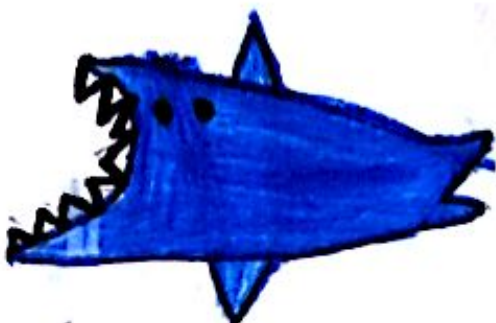
CANCIÓN

A chata perenguela giii giii giii
 como é tan fina,
 trios trios tri,
 como é tan fina,
 lairo lairo lairo
 lairo lairo lairo.

A CASA DOS PEIXES

Loloto

Quenlova

Estrela

Peixe globo

Manta

Raiasa

Angamar

Anguía

Cabalo de mar

GALECHISTEANDO

Ceip Raquel Camacho

NIVEL INFANTIL - 6B

Un ourizo vai
paseando polo deserto
e ve un cactus e di

¡MAMÁ!

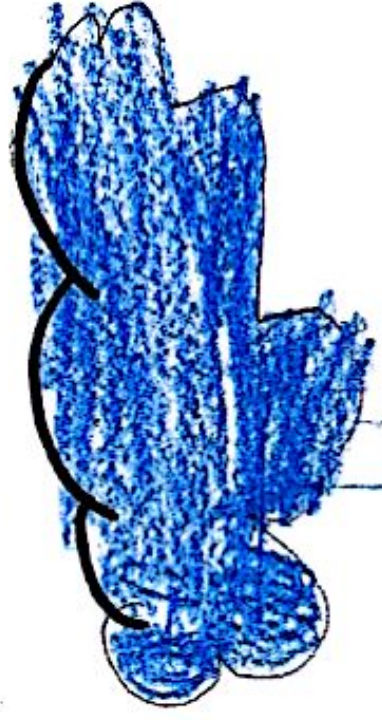
¿Como esbirra un tomate?

KEPCHU

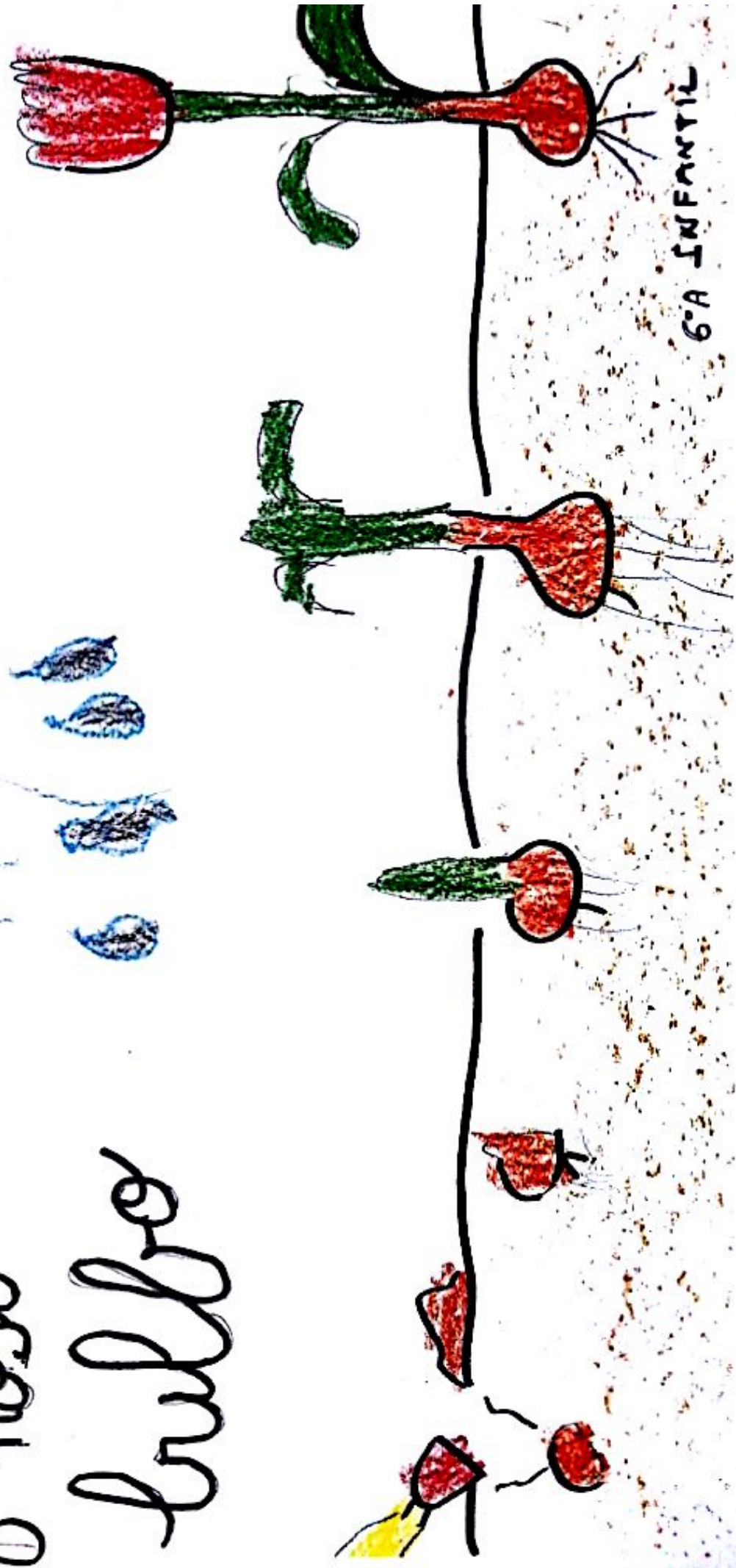

— KIVI

Completar a escena.

O moço
tubbo

6ª INFANTIL

MUIÑEIRAS GALEGAS

La,la,la la,la,la la,la,la,
la,la,la, la,la,la, laaaaaaaa

VAI A MUIÑEIRA DE... ..

"MUIÑEIRA DE TODO O TEMPO"

Antre herbales frescos

e craro camiño

arrastrando os zocos

vai para o muíño.

Envolto no vento,

tirado do chan,

o piñeiro é un grobo

e arela reoar.

Ei vén o tempo de sachar o ceo,

ei vén o tempo do ceo sachar.

segur a ferrón das nubes serodias

para as estrelas do veran sementar.

O campo está hoxe

de fresco pintado,

esta noite os ríos

dormen enrolados.

A illa de Ons

preñada do mar

durmiuse no berce

que avala o luar.

Luis Amado Carballo

CHISTES 1º A

Ven dous pelotas polo deserto.

E unha se encontra cun cacto.

E a outra dille.

Un cactosssssssssssssssss

Paul Astray Garcia.

Jan dous e caeu o do medio.

Yago Agra Temprana

ADIVIÑAS DE 1º A

Quis parece
plata non é.
Que é?

Longo coma un
camiño e non
descansa ata
que chegue ao seu
destino.

Carla e Katina.

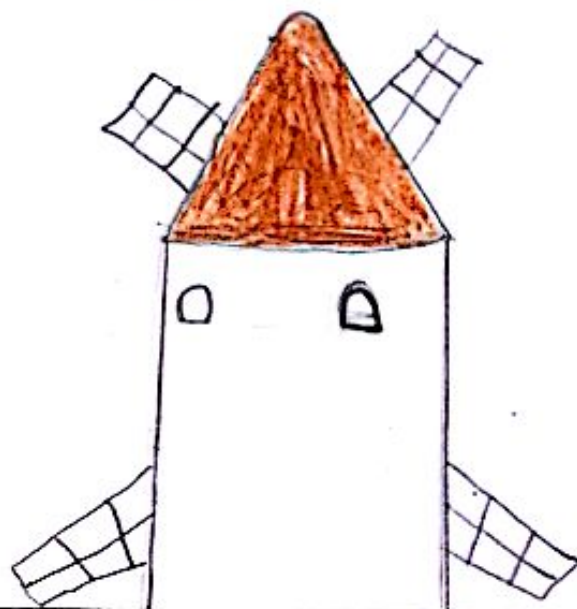

Certamiño Poético

Nome: Senabou... Sourr... Saurou... Nivel: 3.ª A

A ENERXÍA RENOVABLE

A enerxía renovable
é divertida e quentita
serve para moitas cousas
é como unha chispa.

Certamiño Poético

Nome: Miguel Prieto Camarín Nivel: 3.ª A

"O mullino"

A roda do mullino
traballa sen parar
moendo mullino
e sen deixar de enfiar.

O mullino no mullino,
o pinadeira no obrador,
traballan donde cediño
ata que chegar o rotor.

Certamiño Poético

Nome: PAULA Nivel: 5º B... E: I.

OMUITO NON É MUITO
PUE É CAPELA DOS RATOS,
DONDE SE DABAN OS BICAS,
E MAILLOS MOITOS ABRAZOS.

* Certamiño Poético *

Nome: DAVID GARCÍA RENO Nivel: 6º A

* ESTRELA DO CEO *
Estrela do ceo,
que brila con desexo.
Estrela do ceo,
que brila cando a vexo.

A estrela do ceo,
brila con desexo
cando a vexo.

Certamiño Poético

Nome: Ariadna Díaz Terrero Nivel: 6^a

A miña boneca

De todas as miñas bonecas
hai unha que é a miña preferida.
Ten a cara chea de pecas
e unha nariz moi fina.

Os seus ollos son pardos
o seu pelo, liso e marrón.
Viste un bonito vestido longo
e zapatos de tacón.

É moi amable coa xente
pois ten un corazón xigante.
É xenerosa, intelixente
e moi elegante

Certamiño Poético

Nome: Marta Valderrábano Corral Nivel: 2^a

○ CAHIÑO DO MUIÑO ○

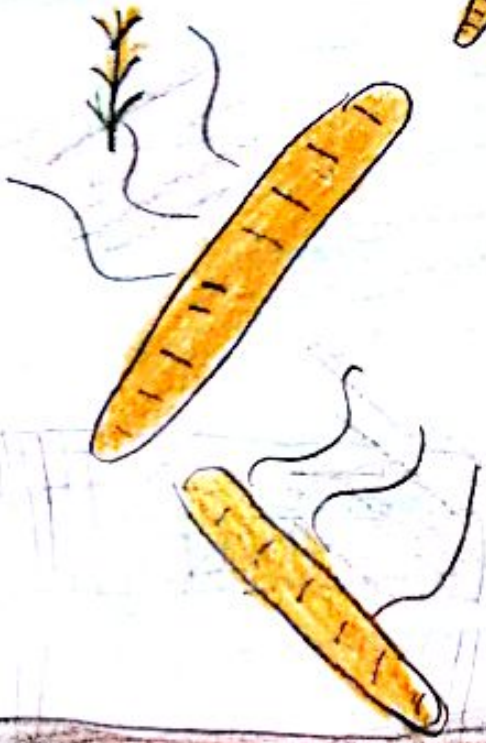
Pasei polo camiño
onde estaba o muiño
e levei farina,
e máis auguiña.

Certamiño Poético

Nome: Sofía López Carreira Nivel: 3º A

O PANADEIRO

Co panadeiro estou
co panadeiro traballo,
sempre urriñando o trigo
para facer o pan rico.

Certamiño Poético

Nome: IVAN Nivel: 5º B E-1

MUI MUIÑO, MUI MUIÑO,
BÓTAME A FARLEÑA FORA
QUE A FILLA DA MUEDEIRA
TEN UN CANTAR QUE NAMORAA

Certamiño Poético

Nome:.....INFANTIL..... Nivel:.....6B.....

Bolboreta, bolboreta,
bolboreta aparecida
lucindo mantón de festa
na camposa florecida.

Certamiño Poético

Nome:.....INFANTIL..... Nivel:.....6 ANOS B.....

Meu meniño é un tesouro
máis feiticeiro.
O seu pai tráelle unha cuncha
que é mariñeiro.

Certamiño Poético

INFANTIL

Nome:

Nivel: 6B

Vine nun carballo,
vair de pólar en pólar,
recolle bugallos,
xogar á Mariola.

O ESQUIÓ

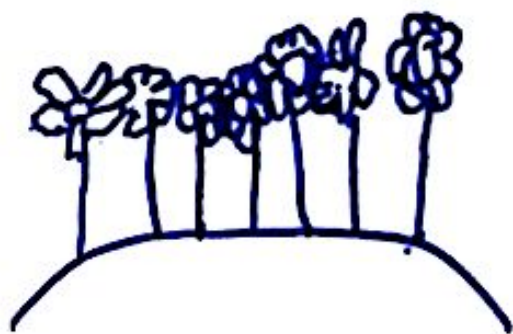
Certamiño Poético

INFANTIL

Nome:

Nivel: 6B

Рла, пре рлѹ
a primavera
a primavera
рла, пре, рлѹ
a primavera
xa está aquí

Certamiño Poético

Nome:..... INFANTIL Nivel:..... 6B.....

A PRAZA MAIOR

A torre serena
no alto a campá
cantando por veces
o seu alalá.

Certamiño Poético

Nome:..... Sara Cambreiros Gulló Nivel:..... 5ºA.....

GALICIA

Galicie e galegos

Galicie e maravillosa

temos terras d'orosas
temos pradeiras verdeas
temos bruxas e meigas
temos leme e lareiras
temos ríos e maras
temos cumios e vales
com Galicie soñadales
a Galicie sobredes

Certamiño Poético

Nome: Ariadna Pereiro Ferro Nivel: 5^a A

As olas do mar
non paran de bailar
mentres os menos e meninas
van a pogar.
Cos peixes da praia
que non paran de saltar.
E dende lonxe vemos,
barcos flotar

Certamiño Poético

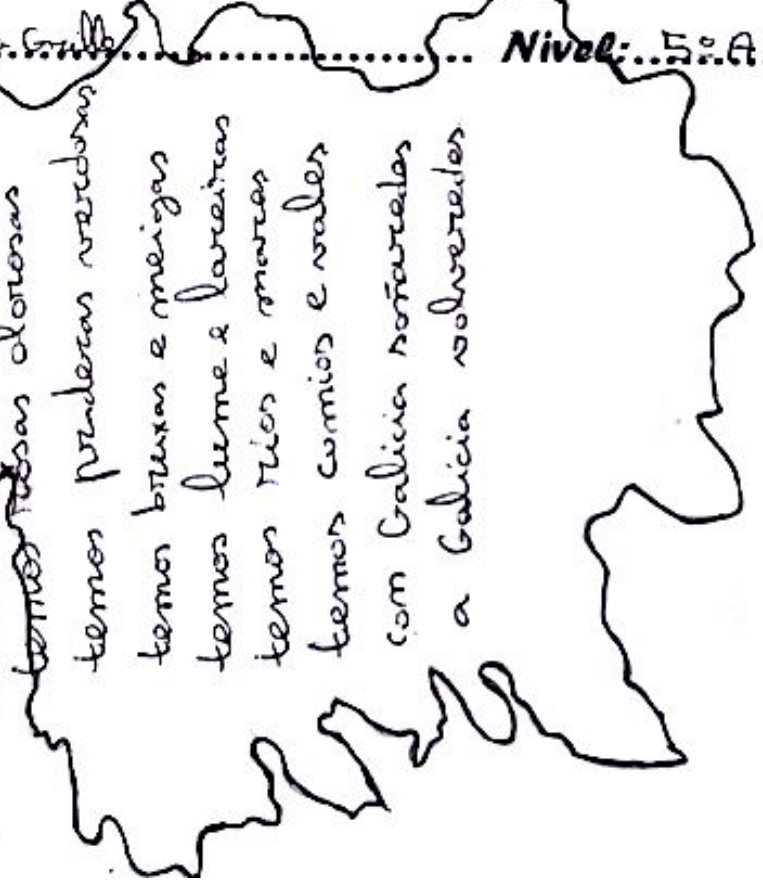
Nome: Sara Cabeira Gulló Nivel: 5^a A

GALICIA

Galicia e xermon

Galicia e maravillosa

temos terras clorosas
temos pradeiras verdosas
temos bruxas e meigas
temos lume e lavadeiras
temos ríos e marcos
temos cumios e vales
com Galicia soñarelos
a Galicia sobrevelos

Visita ao Porto da Coruña

Allí vimos moitos peixes, ameixas e polbos.

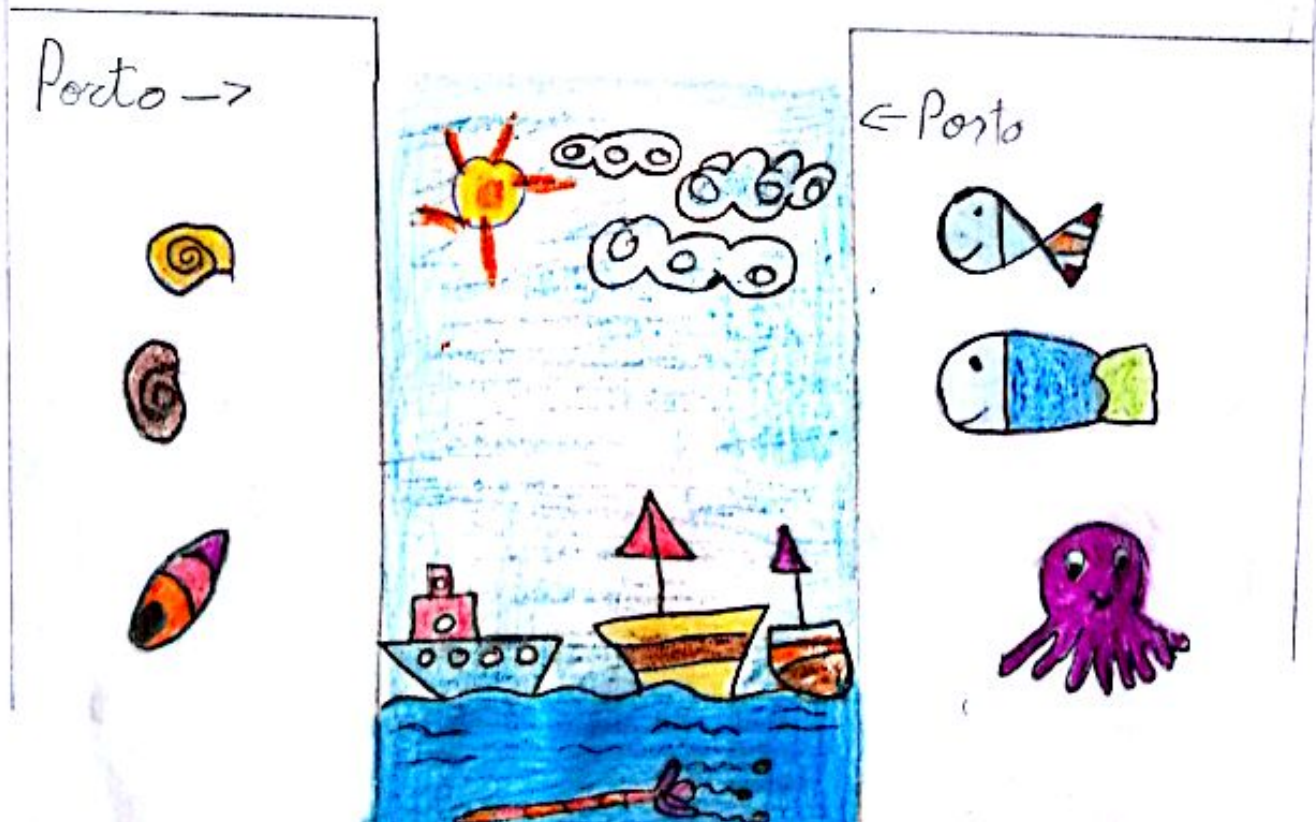
Despois eu atopé unha concha de caracol mariño no chan. Tamén vimos barcos de pesca amarrados no porto.

E xa nos tivemos que ir ao autocoleis

para o coleio Raquel Carricho e chegamos a clase.

Recollémos as nosas cousas e fómonos a casa moi felices.

Fin.

Visita ao Concello da Coruña

Os nenos do Colegio Raquel Carnacho do curso 2ºB fomos visitar o Concello da Coruña, puidemos entrar e fomos a sala de reunións, pero non puidemos ver ao alcalde Carlos Negreira.

A volta os nenos de 2ºB foronse moi contentos porque lles gustou moito a excursión ao Concello

Madrigal a cidade de Santiago

Chove en Santiago

meu doce amor.

Camelia branca do ar

brila entebrecida ao sol.

· Chove en Santiago

na noite oscura.

Herbas de prata e de sono

cobren a baleira lúa.

Olla a choiva pola rúa,

laio de pedra e cristal.

Olla o vento esvaído

soma e cinza do teu mar.

Soma e cinza do teu mar

Santiago, lonxe do sol.

Ágoa da mañán anterga

Trema no meu corazón.

Sofía García Quintela - 1ºA

(Tomado de Federico García Lorca)

Visita a Lagoa de Evis

A visita a Lagoa de Evis foi
xenal, xogamos a encontrar cousas, vimos
un castelo derrumbado e encontramos un
horo de mblo, saltando como un
salton e por ultimo fomos á lagoa.
Vimos patos, vimos tartangas. Ensinounos a
chica un experimento e volvemos ao colexio.
Andrea

Natalia
2ºB

CHISTES DE 1ª

Que foi unha gamba trando pedras?

Gambarradas

Carla Estraviz Suarez

Como se ri o allo?
Allolollolollo.

Alexander Andoni Cifras

Que lle di un ovo a unha tonta?
Te me fritido.

Soray Sánchez Nieto

Era un home
tan pequeniño
tan pequeniño
que se sentaba
nunha moeda.

Raquel Villacorta Pulido

Por qué en Lepe
fan as casas redondas?
Para que os cars
non mexen nas esquinas.

Irene Garcia Remo

O CINEMA

Nome: Nua
Professora: Eva Irene.

No cinema hai moitas personaxes como o cámara, o director, a productora, o actor, a actriz, o axudante da cámara, a perruqueira e o maquillador...

No cinema hai personaxes máis importantes que outros como o actor ou actriz que son os que saen na película.

Hai distintas maneiras de facer o papel iso depende da película como por exemplo se é triste, se é de acción, se é alegre, se é de suspense, se é de guerra, se é de medo...

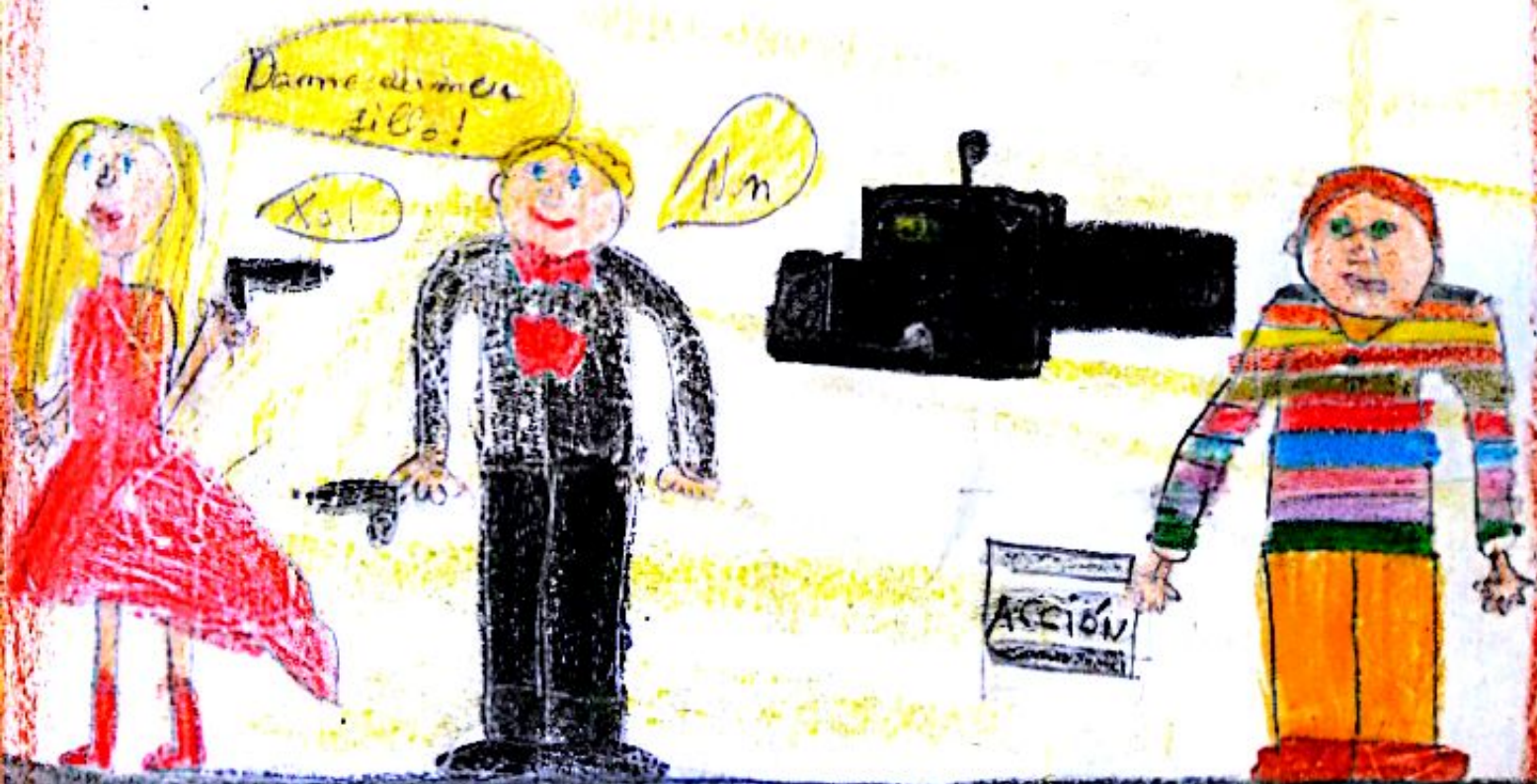
Os actores ou actrices ensaian moito.

Támen hai os decorados e os efectos especiais.

E támen hai personaxes secundarios.

A min gústame as de acción, as de suspense.

E a ti?

SAMAÍN

ALGO DE HISTORIA

Hai anos, coincidindo coa chegada do outono, apanábanse as cabazas que se sementaran entre o millo.

A rapazada que colaborara na colleita era agasallada con algunha destas cabazas para que tallaran nelas caveiras arrepiantes, canto mais arrepiantes morto mellor e que as colocaran, a noite do 31 de outubro, cunha candeia dentro, nos caminos, entre as silveiras, nas fiestras das casas... co aquel de meterlle medo a xente, que pasase a rentes delas.

E. D. L.
Equipo Normalización
& Dinamización

*Cois. Raquel
Camacho*

O Samaín

Na noite do 31 de outubro comezaba o aninovo celta, marcando a transición do outono ao inverno. Durante a noite do 31 de outubro os druídas (a caste sacerdotal dos celtas) recollían as baías do acivro dos troncos de aciñeiras e carballos, cunha fouce de ouro. Acto seguido depositaban esas baías nun caldeiro ou as tiraban a un manto branco que sostíña outro druída no chan. Despois, esas baías tan especiais, terían indubidables poderes curativos para o poboado, e para as súas elaboracións "máxicas".

Uns días antes do ano novo, tiñan lugar innumerables sacrificios animais. Ademais de ter un carácter relixioso, temos que ter en conta unha cousa que se achega o inverno e hai que empezar a almacenar para facer fronte aos duros meses que veñen por diante. Estes sacrificios de animais, facíanse co obxectivo de aprovisionarse de carne e de pel para o inverno. Era a súa peculiar "matanza".

Esa noite está relacionada moi directamente co mundo dos mortos. Pois ben, esta crenza estaba moi arraigada no pobo celta. Eles crían que esa noite, unha "porta" abríase, e o mundo dos vivos quedaba en comunicación co dos mortos, polo menos por unhas horas. Durante este período non se podía saír do pobo, pois nesta noite, as ánimas dos finados volven visitar ás súas familias e ás súas vellas casas para quentárense ao carón do lume e comer dos alimentos que con agarimo lles tiñan preparados os parentes. Durante esas horas, podía tocarse, palpar e ata se podía traspasar ao mundo dos mortos. Por iso en todo o pobo había fogueiras. Estas, non se acendían coa intención de espantar aos malos espíritos, nin nada diso, senón que se acendían para poder guiar aos mortos na escuridade da noite, para que atopase aos seus parentes e fogares, e puidésense quentar coa calor do lume do fogar.

Como apunte final a esta festa celta, hai que mencionar unha curiosa tradición: os celtas, esas noites, amontoaban as caveiras dos seus mortos (e tamén dos seus inimigos) e pintábanas. Esta tradición tivo repercusións na nosa cultura, xa que nas encrucilladas dos camiños facíanse amontoamentos de pedras (chamados milladoiros) e tiñábase o costume de depositar unha pedra e pedir un desexo. Existe un milladoiro no camiño de Santiago, que é famoso (ademais de estar preto de Santiago de Compostela), porque posúe unha gran cruz de ferro. O feito de depositar unha pedra alí é signo de que non terás mala fortuna durante o que queda de viaxe, por iso os peregrinos soen levar unha pedra desde o seu lugar de orixe, ou ben a collen antes de chegar ao milladoiro.

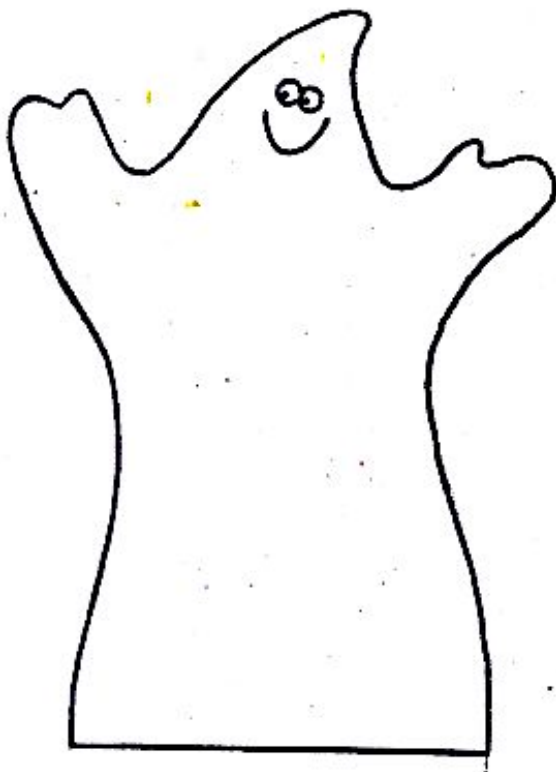

A lenda da cabaza

Fai moito tempo, nun pequeno pobo irlandés había un monxe chamado Jack. Jack, segundo algunhas lendas, era un tipo alto e delgado, que lle gustaba gastar bromas e facer maldades. Pero era un home astuto, e tanto o cría el, que ata fixo un pacto co demo. O pacto, contan, consistía en que o demo non o deixaría ir ao inferno se Jack facía o mal na terra. E así foi. Pero Jack era mortal, e como a todos os mortais chegoulle a súa hora. No ceo non o deixaron entrar, non podían deixar entrar a un ser tan malo, e claro no inferno o diaño cumpriu o seu parte e non lle deixou pasar, pero deu a Jack unha lanterna, unha peculiar lanterna en compensación por todo o mal causado. Esta lanterna consistía nun nabo oco cun carbón que sería incandescente por sempre. E desde entón cóntase que Jack (coñecido por Jack of the Lantern, Jack da lanterna) deambula polo mundo coa súa lanterna en busca dun lugar onde descansar.

Existe outra variante da lenda na que Jack fixo unha broma ao diaño; fíxolle rubir por unha árbore seca e quedou encerrado no seu tronco. A cambio da súa liberdade, o diaño teríalle que deixar de tentar coa bebida. E claro, como fora unha persoa que fixera malas accións, e como o diaño en vinganza pola broma non lle deixou entrar, quedou por "aí", vagando eternamente coa súa lanterna.

A lanterna era a base de nabo, entón... de onde vén a cabaza? Cando chegaron os primeiros colonos ingleses e irlandeses, tiñan a tradición do nabo, pero se atoparon coa cabaza. Esta ofrecía mellores características que o nabo: en primeiro lugar é máis grande que un nabo e pódese introducir unha vela, dando máis luz; en segundo lugar proporciona máis alimento; e en terceiro lugar é máis vistosa.

Existe tamén a lenda que se recorta a cabaza en forma de monstro e acéndese unha vela dentro para que Jack, Jack o da Lanterna, non se achegue a esa casa, empunhando a súa eterna luz para ver nas tebras...

COMO SE TALLA UNHA CABAZA?

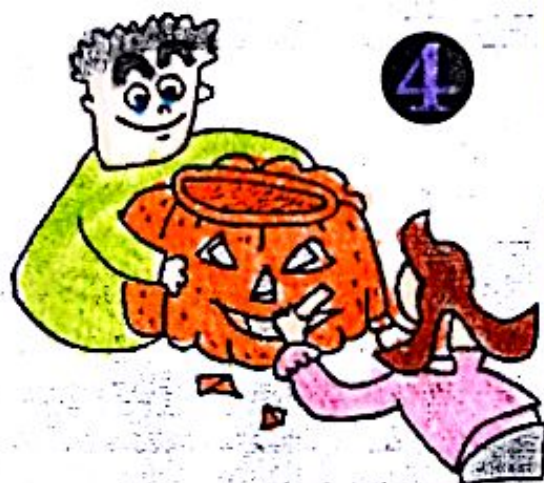
Escolle a túa cabaza. O tamaño non importa pero procura que estea máis verde que madura. Durará máis tempo.

Coa axuda dun familiar maior corta a parte superior da cabaza e gárdaa. Servirache de tapa.

Colle unha culler e valeira o interior da cabaza. Limpaa moi ben para que quede só a tona dura do exterior.

Talla unha cara que produza moito medo. Cun coitelo ide tallando os ollos, o naris e a boca.

Colocade agora unha candeas no interior e... a meter medo á veciñanza.

G a l ch i s t e a n d o

O MELHOR CHISTE DO NIVEL 1º A

Que fai unha garba
tirando pedras?

Gombarradas

Carla Estrovo Suarez

Cousas que fixemos neste curso

Este ano cursamos 2º de primaria.

Trabalhamos moito tanto individualmente como en grupo. Cada nos portamos leen a praxe faciamos xogos entre as actividades.

Fomos decorando a clase segundo a época do ano. No Nadal, nos diferentes estacións e no Entrada, onde participamos no desfile desgraciados de paradeiros.

Fixemos moitas excursións: ao porto, a Marija Pita, e a lagoa de Tirís onde o posamos moi leen e aprendemos moitas cousas da natureza.

Déramos clases sobre temas moi interesantes: juda, a saúde, a reciclaxe,...

Celebramos o día da librería, das letras Galegas, etc....

Gustáramos moito os títeres que pintaron na colección, os Azarza e a reiseta dos Reis Magos. Este curso pasámola moi ben, fixemos amigos e aprendemos moito.

REFRANEIRO S.B

XANEIRO

FEBREIRO

En xaneiros está bo o carneiro.

En febreiro a neve cae no outeiro.

MARZO

ABRIL

Marzo, marzolo, trebón e raiolo.

En abril cada pinga vale por mil.

MAIO

XUÑO

Maiο chuvioso, verán caloroso.

Polo S. Xoán comeza o verán.

XULLO

AGOSTO

Xullo arder e patacas coller. En agosto os días son loístrogo.

SETEMBRO

OUTUBRO

En setembro vendima corvendo. Outono quente, inverno doente.

NOVEMBRO

DECEMBRO

No S. Martiño mata o porquiño. Se no Nadal neva, todo se aleda.

A NOSA AMIGA KETELY

O día 5 de xuño a nosa compañeira Ketely marchou coa súa familia para Brasil.

Desde aquí queremos lembrarnos dela e que todos a coñezades un pouco.

Ketely era una nena guapa, intelixente, alegre, simpática e a mellor amiga que se pode desexar porque trataba moi ben a todos os compañeiros/as e se a necesitabas sempre estaba aí.

A ela gústaballe moito xogar, debuxaba xenial, bailaba moi ben e corría como un Ferrari.

Esta é a foto que fixemos o día que marchou.

Querida Ketely:

Se, por casualidade, podes ver isto queremos dicirche desde aquí que te botamos moito de menos, que desexamos que sexas moi feliz alá, que esperamos que fagas moitos amigos e que nos gustaría que volveses algún día.

Moitos bicos.

Os teus compañeiros e compañeiras de 3ºA.

Certamiño Poético

Nome: Noelia Candal Ezine..... Nivel: 3ºA.....

A ENERGÍA DO VENTO

A enerxía do vento
é un bo invento,
porque lle dar vida
os muiños de vento.

O MUIÑO

OS SOÑOS NA GAIOLA-

en marmurio
cantador!

O muiño

roula

e non deixa de
roular, e coas
augas do regato

dos regatos
! Volta as augas

o muiño fai
cantar! O muiño

O muiño é roulador!

O muiño roula, roula.

O muiño é cantador!

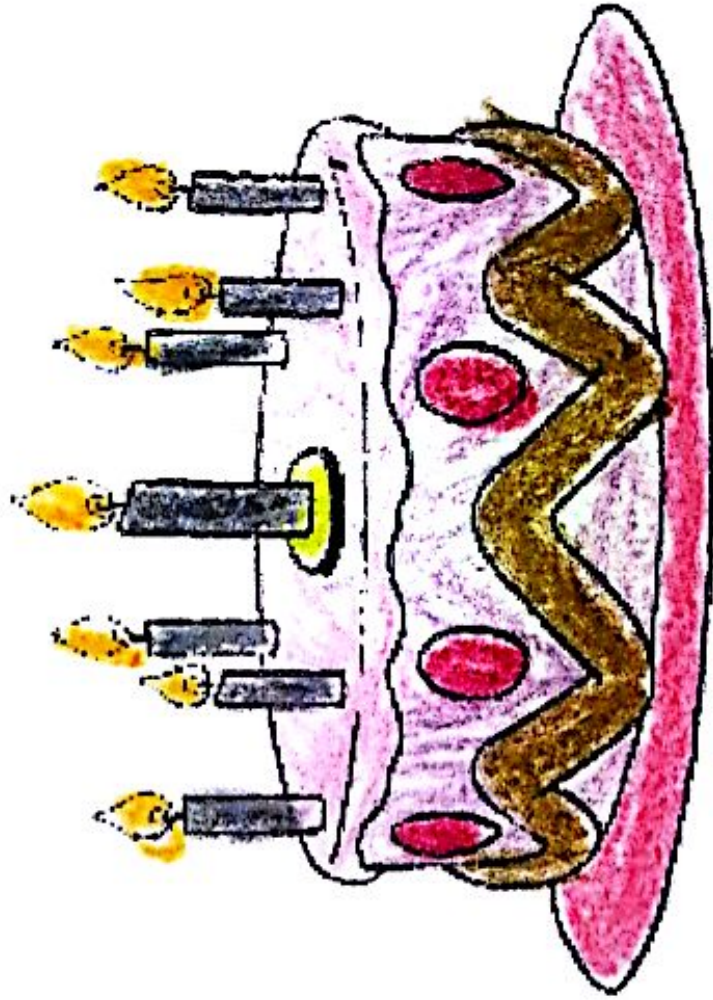
MANUEL MARIA

O muiño é cantador!
é cantador!

O muiño moe, moe,
nunca deixa de moer:
Que as ondiñas do regato
con cancións o fan moer.

A NOSA TARTA

RECETA

6ºA-E.I.

INGREDIENTES

3 ovos

3 vasos de farinha com

levedo

1 vaso de leite

1 vaso de aceite

1 vaso de azeite

caldeira de alumínio
e de laranjeira
e sal

PREPARACIÓN

Mezclar todos en

ingredientes num. bol
con batidora.

Formar 1 h a 180° .

Handwritten text in cursive script: "Kanelle" in purple, "Kanelle" in orange, and "Kanelle" in black. A blue ribbon is attached to the top of the page.

Handwritten text in a stylized, bubbly font: "Kanelle" in yellow and green. A blue ribbon is attached to the top of the page.

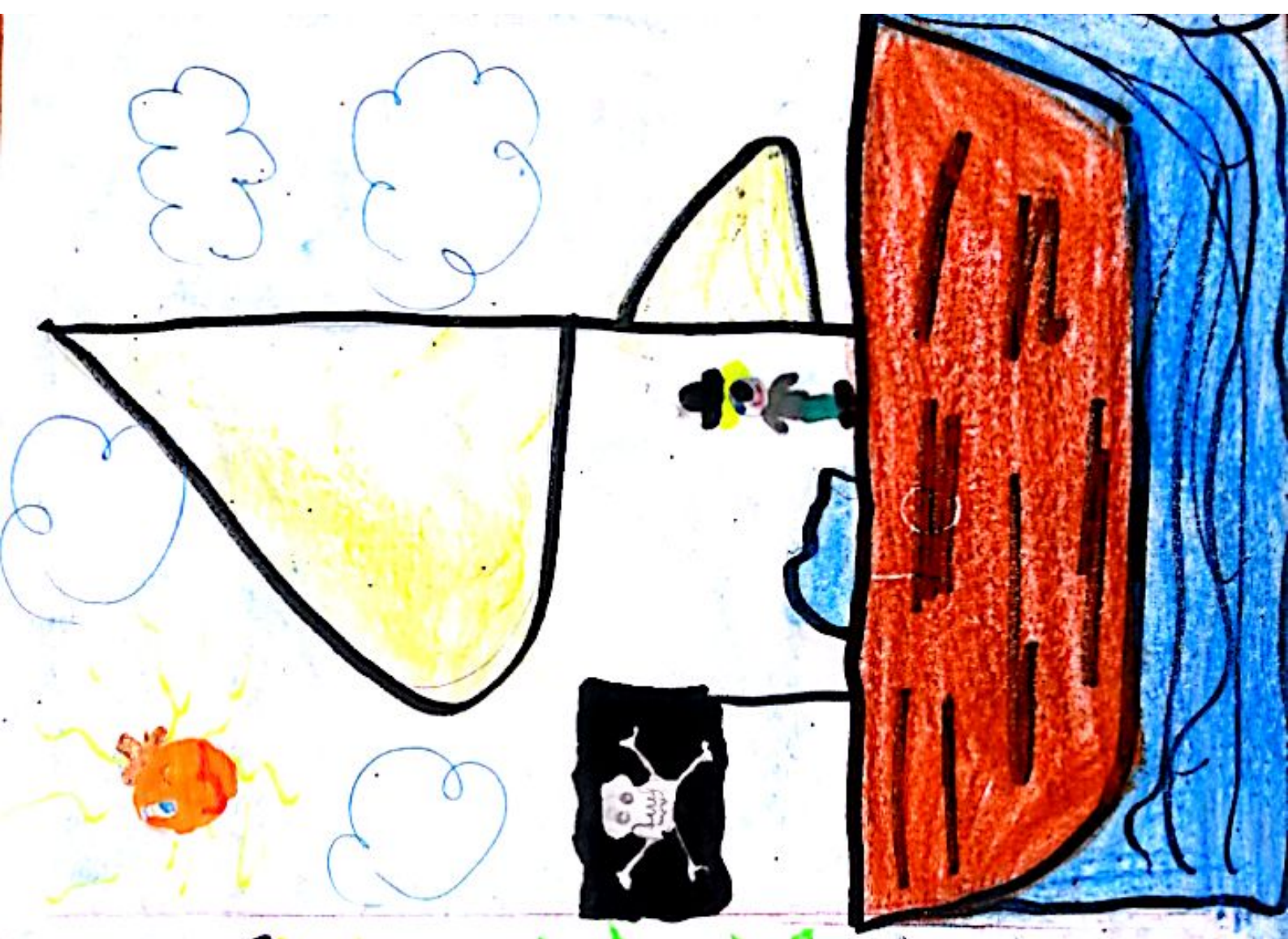

Tenho um barco de xoqueete
e nel me quero embarcar.
Polos mares dos meus sonhos
quem me dera navegar!

Navegarei por mil rios,
sete mares hei cruzar.

No meu barco de xoqueete
cansarei de viajar!

No meu barco de xoqueete
marinheiro e capitão...
Nontenho medo ao trebon
min me assusta o furacan.

CARAPUCHIÑA VERMELLA

A VOIÑA
QUE
OLLOS
MAIS
GRANDES
TES

¡AVOÏÑA, QUE BOCA MÁIS GRANDE TES!
É PARA COMERTE
MELLOR!

Cômico feito pelos
menos e meninas de
Educação Infantil
do grupo 6B.

PABLO

RUBEN

~~ALEX~~ LEO

~~LIVAI~~

~~Valeria~~

urruê

Candela

Yana

~~LUIS~~ ~~YATA~~

~~ROSE~~
BRAB

~~NAIARA~~

~~JANIEL~~

Joel

Jairo

NOME DAS MASCOTAS EN GALEGO

QUE NOME LLE PORÍAS A TÚA MASCOTA EN GALEGO

MASCOTA

NOME

LAMBÓN

g l ch e n
a i i s t a d o

O MELHOR CHISTE DO NIVEL 4:

Dois amigos:

- Pero Pepe, que che pasou?
- Pois nada, que iba coa moto moi rápida e... acórdaste do edificio ese que poñía no letreiro "se traspasa"?

Pois non é certo. Non pode traspasarse!
É moi duro!

G a l ch e a n d o
a i i s t a n d o

O MELHOR CHISTE DO NIVEL 2° A

Que lle di un ollo a outro ollo?
- Estamos separados de narices.

Hugo Marián Aznar

Que lle di un ollo
a outro ollo?

- Estamos separados
de narices.

MUIÑEIRAS GALEGAS

VAI A MUIÑEIRA DE... ..

TOQUES DE MUIÑEIRA

COA PANDEIRETA:

→ Tataratiro

→ Tataratiro

→ Tataratá

→ Taratá

→ Taratiro

3º B

NOA

DIANA

PROXECTO LECTOR

LECTURA EN GRUPO

OTA QUERE VOAR

Este é o título dun libro que lemos todos os nenos e nenas de terceiro na clase como actividade do proxecto lector do centro.

OPINIÓN DE CADA LECTOR

DIEGO:

- A min gustoume moito porque a Ota pasáronlle moitas cousas por exemplo una vez estaba na praia e un neno atrapouna.

EUNICE:

- A min gustoume, é famosa. Ota ten unha irmá, uns pais e unha amiga. Sempre facía aventuras. Recomenda que o leader.

YAMMILA:

Pareceume moi bonito, cada vez que rematabamos un capítulo eu quedábame con moita intriga.
Pareceume tan bonito que na miña casa facía un resumo.

DIANA:

Ota quere voar é un libro moi divertido. E aos pequeños, gustaríamolle ver, como pode ser a vida dunha gaiota como ela, que se quere voar.

KEVIN C.:

A min gustoume moito o libro de Ota quere voar porque tiña un espírito moi aventureiro. Recomendoo para que o leader.

LUCÍA P.:

Ota quere voar gustoume, porque coñecía amigos novos e ía a distintos sitios e pasáronlle moitas cousas divertidas menos cando a raptaon os nenos, e por fin voou.

DANIEL:

A gaiota Ota pasou moito medo.

SABELA. L.

Gustoume moito é un libro moi bonito e moi emotivo.

LAURA: Parece un conto moi bonito. Son dez capítulos cada un
melhor. É un conto educativo. Serve para practicar lectura
en galego.

LUCIA C.:

• Amin gustoume moito o libro. Porque ao final era de amizade.

NOA:

É un libro de aventuras dunha familia de gaiotas.
Parece unha familia moi unida e moi divertida. Un bo libro.

AINARA:

Amin pareceume un conto fermoso, duro que me gustou moito, e nos
ensinou que non nos enganem e nos mesmos que o reader se pode de
os aser que vos vai encantar coma a min.

SABELA C.:

• Ota é unha gaiota lista e atrevida que se perde na cidade
e coné a outra gaiota chamado Pau. Fanse amigas e corren
moitas aventuras.

JORGE:

O libro é de aventuras dunha gaiota
que acaba de nacer e quere aprender a
voar.

JUNHAO:

a gaiota Ota quera aprender a voar.

TOMÁS: É moi bonito

Ota ten moitas aventuras e un conto moi bo
gustoume e divertíame.

ADELA:

Esta moi interesante porque aprendese a non escapar da túa
casa. É moi bonito recoméndovolo ler. Vaí vos gustar.

PAULA:

A min o libro de Ota gustoume. Cando máis me
gustou foi cando presentaron a Pau. A min pareceume
un bo libro porque enfacilábase e logo facíanse amigas duna
forma moi boa.

YEURIS:

• a gaiota Ota quera aprender a voar e a
• mamá e non a deixaba saír do nido ata escapar do
Candil e dixo: estou voando. Vai Pau.

KEVIN D.:

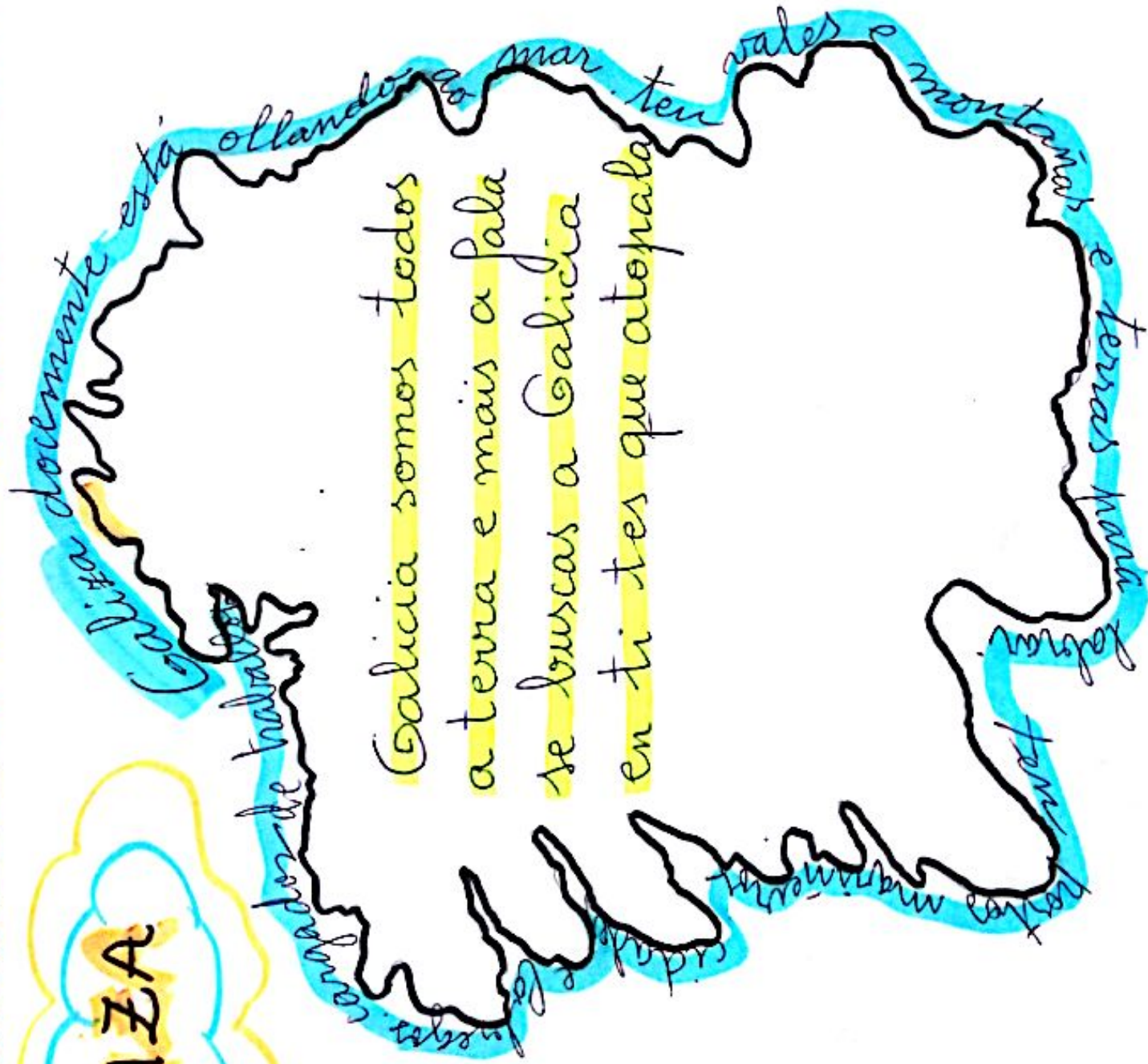
IZAN: O libro de Ota Quere Voar me encantoume sobre todo
cas acababa e me gustaríame volver a repetir Ota Quere Voar.

ANHELIZ: O libro non está mal era divertido un pouco frínte
pero ao final, acabou que Ota encontrou á súa familia e
a min gustoume moito o libro. Porque acabou moi ben.

LARA:

Gustoume moito, pareceume moi
• bonito e interesante cos seus personaxes o
suspense e todo, a verdade e que me
encantou.

GALIZA

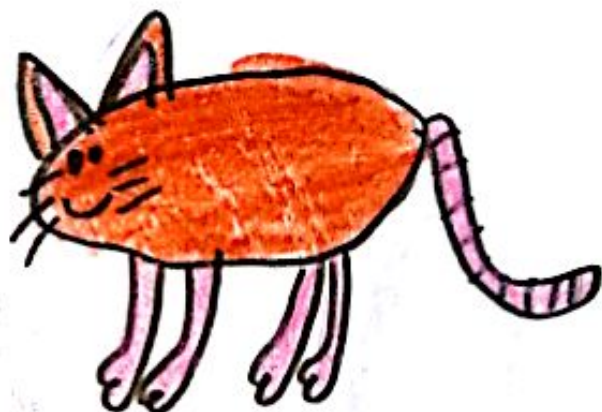
Nome Yamila Valeria Bardo Fernández NIVEL 3º B

NON AO MEDO!

Eu non lle teño medo a...

.As serpes

.As ratas

.Ao mar

.As abellas

g a l ch e a n d o
a i i s t a n d o

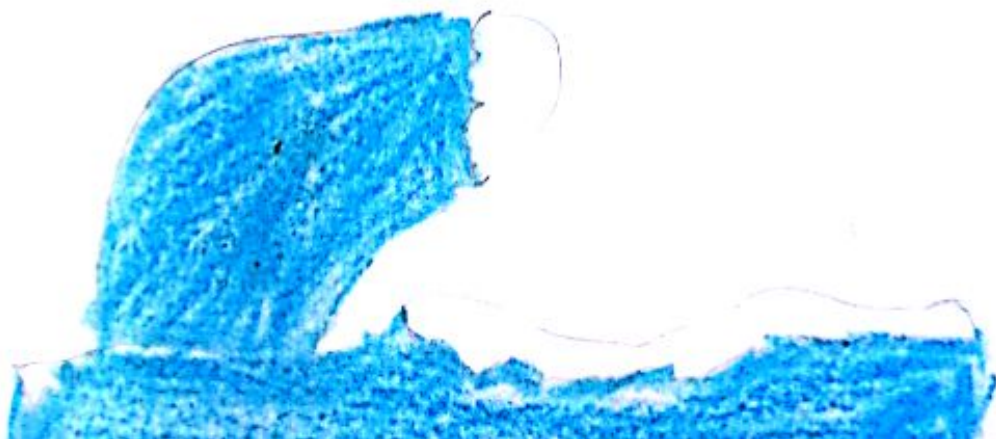
O MELLOR CHISTE DO NIVEL 3º B

- Mamá, ¿Que fas en fronte do ordenador cos ollos pechados? Nada filla, é que Windows díxome que pechara as pestanas.

a b c d e f g h
i j k l m n o p
q r s t u v w x y z

- Por que o mar foi espuma?
- Porque a sirenita chamase Ariel.

A historia do apalpador

O apalpador é un personaxe da tradición popular galega nacido no Caurel(serra de Lugo). Está ligado as festas do nadal e gústalle compartir con nós estes bonitos días. É un pastor grandullón, e bo, de mirada doce e longas barbas coloradas que, co seu abrigo cheo de remendos e ás grandes zancadas, recorre Galiza enteira.

Durante o ano fabrica carbón, vive dos froitos silvestres, caza xabaríns, recolleita mel e fai aparecer, coas ramas dos bosques, os xoguetes que as madeiras agachan. O 31 de decembro baixa ás vilas, visita aos nenos e nenas casa por casa, refrégalles a barriguiña para ver se teñen fame e deixalles como agasallo castañas quentes e divertidos agasallos de madeira.

O TANGRAM

O tangram é un xogo chinés moi antigo que consiste en formar figuras con sete pezas chamadas "tang" que son cinco triángulos, un cadrado e un romboide ou paralelogramo. Non se sabe cando se inventou, probablemente apareceu hai 200 ou 300 anos. Hai unha lenda que di que o criado dun emperador chinés rompeu sen querer un mosaico de cerámica moi caro. Desesperado, o criado tratou de formar de novo o mosaico a partir dos anacos rotos, pero foi imposible, sen embargo si que se deu conta que podía formar moitas outras figuras, como acontece no tangram.

As regras do tangram son estas:

- Usar en cada figura todas as pezas.
- Non superpoñelas.

As figuras poden ser:

animais, persoas, vexetais, obxectos, letras números...

Hoxe en día o tangram úsase como entretemento en fisioterapia, educación física, deseño e filosofía.

Sabela

Cavielles

Pérez

38

PLATO TÍPICO VENEZOLANO

"O PABELLÓN CRIOLLO"

É un dos platos máis representativos do meu país, Venezuela, cheo de cores e sabores variados. Sérvese ao longo de todo o ano.

O pabellón criollo tradicional está composto por arroz branco cocido, carne mechada, caraotas negras "refritas" (guisadas y luego sofritas en mantequilla o aceite), talladas de plátano maduro frito e queixo branco enteiro.

A historia do pabellón data dos tempos da colonia, probablemente do século XVIII e segundo se conta é básicamente unha reunión de "sobras" de comidas anteriores realizada polos escravos das facendas.

"É O MEU PLATO FAVORITO"

NOME DAS MASCOTAS EN GALEGO

QUE NOME LLE PORÍAS A TÚA MASCOTA EN GALEGO

MASCOTA

NOME

B O A

As actrices Diana Contan a obra representada na actividade de teatro do ANPA
Adelle Paula

1º Primeiro temos que contar a vida de Francesco Tonucci que nasceu em 1941 e com 28 anos recibiu unha distinción en ese campo e empezou a satirizar a realidade de da escola a través do nome de "Frato".
Traballou como maestro e, en 1966 convertiuse en investigador no instituto psicolóxico do consello nacional de investigación.

2º Facemos que durmimos e logo nos vamos despertando dun e un en silencio

3º Reunímonos para asaltar o congreso

4º E logo ponémolos en fila e pintámonos a cara con raias verdes e negras

5º Asaltamos o congreso dicindo o que queremos reivindicar por exemplo: que non haxa crise, que non haxa inxustiza, que nos fagan caso aos nenos, e que non haxa fami

Os Raquis
Titulo: Tonucci

Diana

Adelle

Paula

Adelle

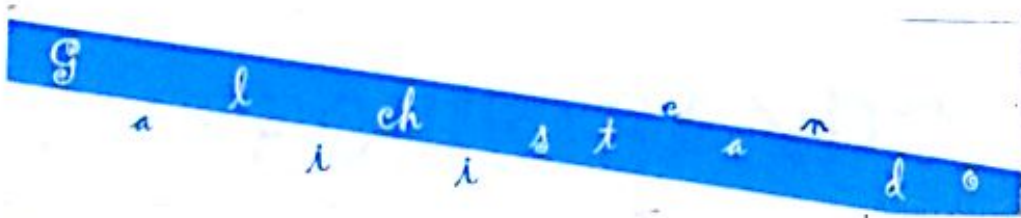
OS BOLECHAS VIVEN NAS BIBLIOTECAS

OLA, XA SABEDES QUE ESTAMOS NA BIBLIOTECA DO COLEXIO COMO PERSONAXES EN FORMA DE BONECOS PARA QUE NOS COÑEZACES BEN.

TEMOS MOITAS COLECCIÓN DE LIBROS E GUSTARIANOS QUE PASEDES POR AQUÍ E LEADES TODAS AS NOSAS AVENTURAS E TODO O QUE QUEREMOS COMPARTIR CON VÓS PARA QUE SAIBADES COUSAS MOI INTERESANTES.

BUSCÁDENOS, ESTAMOS MOI FÁCILES DE ATOPAR. GRAZAS A TODOS E TODAS POLO VOSO ACOLLEMENTO.

Ceip Raquel Camacho

NIVEL 4º A

① Un nenxo díxolle a outro:

- Véndoche o coche

- Eu para que quero un coche vendado!

② - Comprei un reloxo

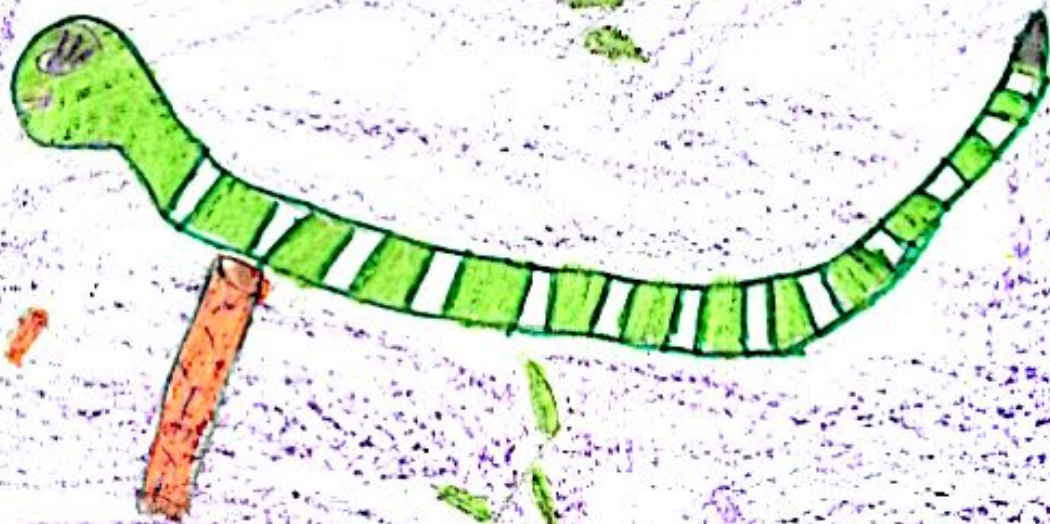
- Que marca?

- A hora

NOME DAS MASCOTAS EN GALEGO

QUE NOME LLE PORÍAS A TÚA MASCOTA EN GALEGO

MASCOTA

NOME

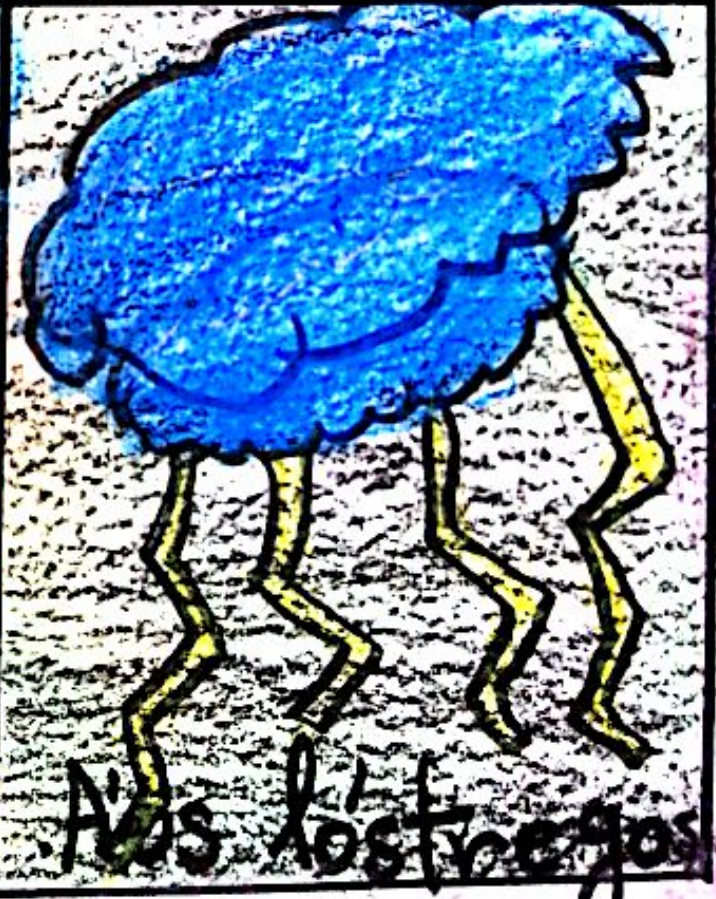
UXIÁ

NOHE Noa López Noya

NIVEL 3ºB

NON AO MEDO!

Fu non lle teño medo a...

OS SONOS NA GAIOLA OS FOGUETES
MANUEL MARIA

Que aguilhada
de roquete!
Que galangal!

so abant
nubes!
Que bravura!

Que de estafas!
Que bruido!

do foguete

cau de frambo

o foguete

como um raio.

Não a cana

o foguete
sobe do céu

como um raio.

Porde forra e cae as cham

mas deixava

la semana - A

SEMANA - A

A WEEK

星期

xīng qī

Tuesday
martes

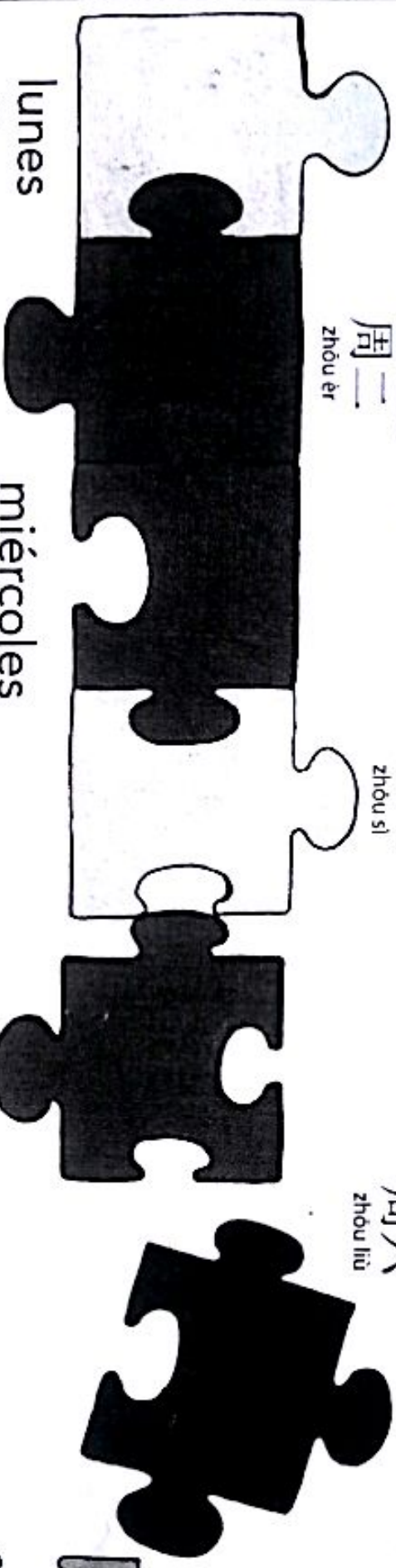
周二
zhōu èr

Thursday
jueves

周四
zhōu sì

Saturday
sábado

周六
zhōu liù

Lunes

周一
zhōu yī

Luns
Monday

miércoles

周三
zhōu sān

meircores
Wednesday

viernes

周五
zhōu wǔ

venres
Friday

domingo

周日
zhōu rì

domingo
Sunday

LUNES
MARTES
MIÉRCOLES

antes de ayer

ayer

yesterday
ontem

XOVES
VIÑES
VENRES

hoy

today
hoje

mañana
mañan

pasado mañana

pasado mañan

前天
qián tiān

昨天
zuó tiān

今天
jīn tiān

明天
míng tiān

后天
hòu tiān

g a l ch e a n
i i s t a n d o

O MELLOR CHISTE DO NIVEL 3^a A

- Que é un "moño"?

- Un "animal" que vive nas árbores e come "bañanos".

Nome do alumno: Sabela Caviellas Pérez

Curso: 3º B

FICHA DO LIBRO

Título: O explorador
e a moza

Autor: Pako Sagarzazu
Daniel Calvo

Editorial: Galaxia

Signatura

- Azul de 0 a 6 anos.
- Vermello de 6 a 9.
- Verde de 9 a 11.
- Laranxa: cómic.
- Amarela: teatro.
- Rosa: poesía.
- Blanca: informativos.

Valoración

- Gustoume moito.
- Está ben.
- Regular.
- Non me gustou.

Debuxo do libro

DIEGO RODRÍGUEZ VÁZQUEZ

Eu dançiche um morcego
se ti te chamas Diego

Deportivo campeón
Ilusiona a esta afección
Emociona o meu corazón
Gaña a competición
O equipo campeón

Na festa dos Maiores
nacem as flores
en todas as rúas
de todas as cores

O muiño moe moe
moe o trigo amodiño
tocan as gaitas festeiras
para bailar as muiñeiras.

VISITAMOS A CASA DO HOME

Os alumnos e alumnas de terceiro nivel de primaria fixemos unha visita cultural a casa do home. Recorremos todas as súas instalacións onde vimos cousas moi interesantes; entre elas destacamos todas as actividades relacionadas cos sentidos que as podemos desfrutar de forma interactiva que quere dicir que cada un de nós, elixía o que quería ver, escoitar, tocar, medirnos a estatura, pesarnos, e saber a que velocidade e con que forza chutábamos co balón para marcar un penalti.

Tamén vimos una película en 3D sobre os fondos mariños coa que desfrutamos moitísimo.

O DEPORTIVO ÀLÉ!!

SOLIDARIOS

DEPOR

TOLERANTES

TENEMOS

NOA-3'B

A vendima

Faise nos meses
de setembro ou
outubro, segundo
a climatología.

Para vendimar
utilízanse
navallas,
tesoiras,
coitelos..

En xeral, son as mulleres as que
fan a corta dos acios das cepas
baixas (*estaca* ou *espaller*), e os
homes as altas (*parra* ou *lata*).

Os acios bótanse en cestiños ou
capachos, e de aquí van ós
culeiros (cestos grandes de forma
moi especial).

NOA - 3°B

Os homes trasladan estes cestos
ó carro (na actualidade ó
tractor) e logo baleiranse
dentro da arca.

Tamén a pisa faise
nos píos ou pilas,
que son vasillas
grandes de madeira,
dentro da adega.

O viño queda no interior das cubas xunto co bagazo
para que ferva.

XIANA E O BOSQUE ENCANTADO

Fai poucos anos, nun pequeno pobo, vivía unha nena chamada Xiana co seu can Pepiño. Un día Xiana saíu a dar un paseo con Pepiño, e a rato perdeuse. De repente empezou a oír unhas voces e se díxo a si mesma:

-Estarei delirando?

-Non, non. Responderon as voces.

-Ahhhh! Gritou Xiana horrorizada.

-Tranquilla, somos árbores boas.

-Árbores que falan?

-Si, neníña, si.

Sen embargo, co tempo as árbores calaron, pero o que aconteceu despois foi aínda máis raro... Pepiño tiña alas! Mentres Xiana buscaba a forma de volver a casa, Pepiño encontrou unha porta que dicía: "Castelo da raíña". Os dous entraron e Xiana preguntou a unha muller fermosísima pero con roupa de plebea:

-Onde está a raíña?

-Son eu.

-Tí?

-Xa sei que non o parezo, pero son eu.

-Mándame de volta a casa por favor.

-Terás que darme o teu can.

Xiana entregoulle a Pepiño, porque non podería vivir sen a súa familia, e a raíña abriu un portal a o mundo de Xiana. Nada máis entrar no portal, deuse conta de que estaba soñando e espertouse feliz, porque Pepiño estaba a o seu lado.

FIN

Ana Rey Garcia

g a l ch i s t e a n d o

O MELLOR CHISTE DO NIVEL 6^a

- Que che parecen as hipotecas?

- Parece-me raro que os hipotéctamos teñan discoteca.

- Si os cempés teñen 100 pés, os piellos teñen 3,1416 ollos.

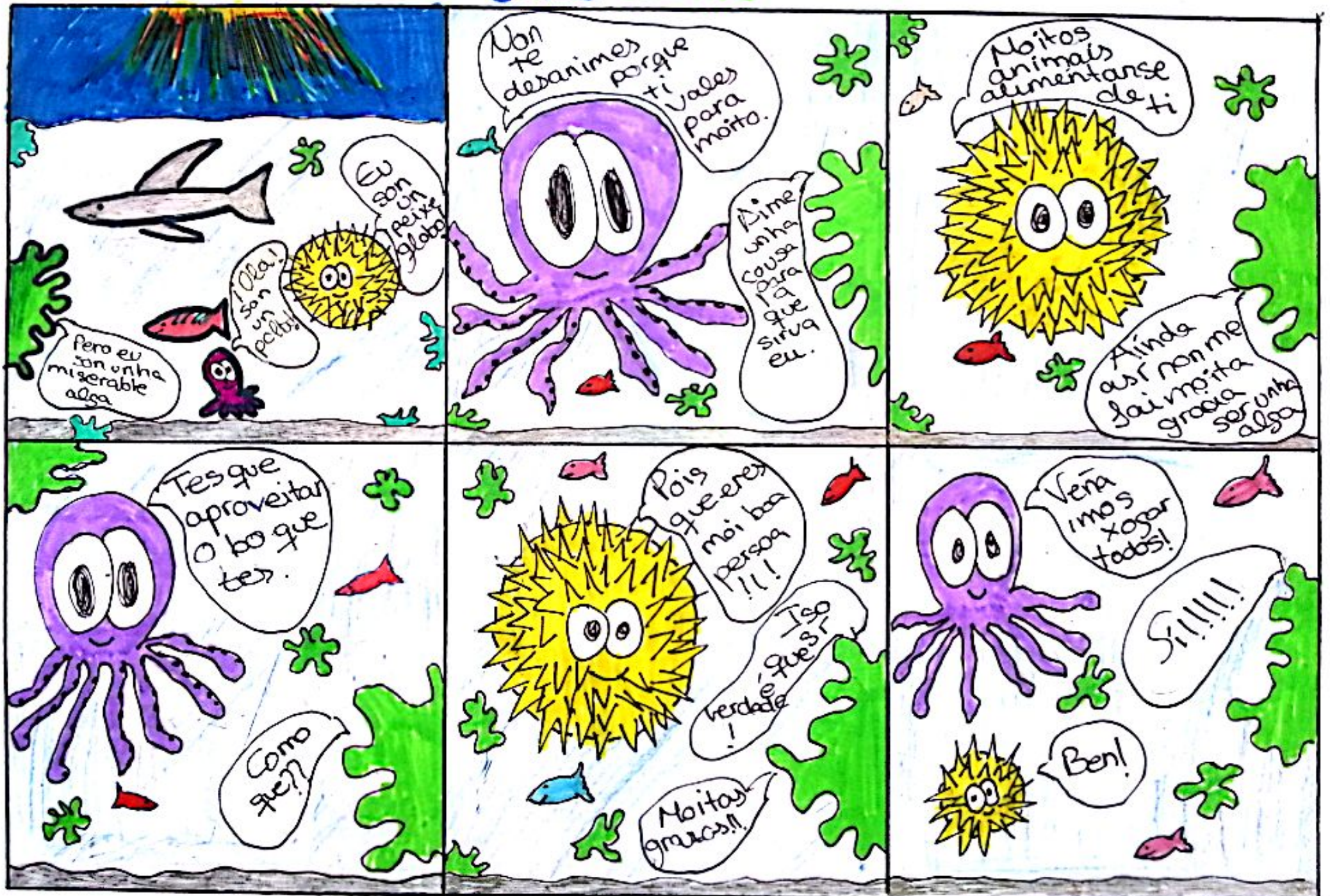
A profesora de inglés a Xaimiño:

- Como se di en inglés o gato se caeu á auga e se aogou?

Xaimiño:

- The cat cataplum in the water glu glu no more miau miau.

O fondo marino

NOME DAS MASCOTAS EN GALEGO

QUE NOME LLE PORÍAS A TÚA MASCOTA EN GALEGO

MASCOTA

NOME

ROMMA

HAIKU

UN HAIKU É UN POEMA XAPONÉS QUE ESTÁ FORMADO POR TRES VERSOS.

O PRIMEIRO VERSO É DE CINCO SÍLABAS O SEGUNDO TEN SETE SÍLABAS E O TERCEIRO TEN CINCO SÍLABAS. NUN PRINCIPIO ESTABAN DEDICADOS A NATUREZA. AGORA EXTENDEUSE A TODO TIPO DE SENTEMENTOS.

PARA VÓS NENAS E NENOS DO MUNDO
DO CEIP RAQUEL CAMACHO

NENOS DO MUNDO
FILLOS DA ESPERANZA
REVELÁDEVOS.

SODES SINCEIROS
FALÁDENOS SEN MEDO
DELEITÁDENOS.

ESTADES MUDOS
USADE A PALABRA
ENSINÁDENOS.

TENDES DEREITOS
QUE ESTÁN DECLARADOS
CONSEGUÍDEOS.

POESÍA PARA FIN DE CURSO

Os nenos de sexto
queremos honrar
este gran colexio
que imos deixar.

Cando estábamos en parvularias
xogar era a nosa especialidade.

Ríamos e charabamos:
tiñamos de tres a cinco anos de idade.

No primeiro ciclo
eramos uns ananos.
Aprendímonos a sumar...
tiñamos seis ou sete anos.

Chegamos a segundo,
xa medcamos máis!
Sabemos dicir ben,
tiñamos nove ou oito.

Estamos no último ciclo,
somos os máis maiores,
pasaremos ao instituto.
Gracias aos profesores!

Xa remata o poema
e esta é a rosa despedida
a este colexio onde
pasamos un pouco da nosa vida.

Ariadra Díaz, Tercero 6^aA

O norte de Canadá (á beira de Groenlandia)

Como saberedes Canadá ten unhas illas (ou polo menos parecen illas) que están á beira de Groenlandia (ou polo sur).

poderíase vivir alí?

cómo serían os climas?

A cantos metros, centímetros ou kilómetros tendría que percorrer a zona máis próxima a Groenlandia para chegar alí?

Será Canadá o problema dos osos polares que se converteron en osos pardos?

Onde están situados no mapa?

Todo isto e moito máis agora.

1ª pregunta: poderíase vivir alí?

Pois a resposta é si. Pero non so viven os esquimais, tamén hai cidades.

2ª pregunta: como serían os climas?

Os climas son así:

TEMPERATURAS

xaneiro $-22^{\circ}\text{C}/-30^{\circ}\text{C}$

Febreiro $-22^{\circ}\text{C}/-31^{\circ}\text{C}$

Marzo $-19^{\circ}\text{C}/-28^{\circ}\text{C}$

Abril $-10^{\circ}\text{C}/-20^{\circ}\text{C}$

Maio $-1^{\circ}\text{C}/-8^{\circ}\text{C}$

xuño $6^{\circ}\text{C}/0^{\circ}\text{C}$

xullo $12^{\circ}\text{C}/4^{\circ}\text{C}$

Agosto $10^{\circ}\text{C}/3^{\circ}\text{C}$

Setembro $5^{\circ}\text{C}/-0^{\circ}\text{C}$

Outubro $-2^{\circ}\text{C}/-8^{\circ}\text{C}$

novembro $-9^{\circ}\text{C}/-17^{\circ}\text{C}$

decembro $-18^{\circ}\text{C}/-26^{\circ}\text{C}$

5ª e última pregunta: onde están situados no mapa?
Pois están aquí:

3ª pregunta: A cantos metros, centímetros ou kilómetros tendría que percorrer a zona máis próxima a Groenlandia para chegar alí?

Eu creo que habrá metros aproximadamente 50 metros.

4ª pregunta: Será Canadá o problema dos osos polares que se converteron en osos pardos?

Eu creo que si porque se está aproximadamente 50 metros poden nadar hasta alí, entón polo cambio climático como o seu pelo é branco e da moita calor, poderíase crecer outro pelo de cor marrón e da menos calor.

ROSALÍA DE CASTRO

150 ANOS DE CANTARES GALEGOS

ESTA OBRA DE ROSALÍA DE CASTRO FOI PUBLICADA EN 1863 EN VIGO E DA COMEZO A UNHA NOVA ETAPA PARA A POESÍA GALEGA.

A IDEA DE ROSALÍA FOI CONFECCIONAR POESÍA DESARROLANDO CANTIGA POPULARES GALEGAS EMULANDO O LIBRO DOS CANTARES DE ANTONIO TRUEBA.

OS TEMAS FERMOSSÍSIMOS CLASIFICANSE EN: POEMAS COSTUMBRISTAS, AMOROSOS POESÍA CÍVICO SOCIAL E POESÍA INTIMISMA.

150
Aniversario
Urteurrena
"Cantares
gallegos"

1863 - 2013

Rosalía de Castro

LETRAS GALEGAS 2.013.

**Galicia do meu corazón
que coas túas fragas nos namoras,
Galicia do meu corazón
co teu fermoso chocar das ondas.**

**Galicia do meu corazón
co cantar dos paxariños,
Galicia do meu corazón
cos teus fermosos meniños.**

Diego Lueiro - 5º B

A ROSALÍA DE CASTRO.

**Rosalía, Rosalía
foi unha marabilla:
tiña versos, tiña rimas,
que marabilla!**

**Rosalía, Rosalía
ela sempre moi sentida.
Rosalía, Rosalía
con moita arte recitaría!**

Elena Carracedo - 5º B

DINAMIZAMOS CO. DEPORTE:

JUAN DOMINGUEZ, RESPONDA

EN GALEGO AS NÓRAS

PREGUNTAS:

LEVO A MIÑA LINGUA
POLO MUNDO

GRAZAS: EQUIPO

DINAMIZACIÓN
LINGÜÍSTICA

JUAN DOMÍNGUEZ

XOGADOR DE

FÚTBOL DO

DEPORTIVO

DA CORLEÑA

OSAMA

Esta é a historia dunha pobre nena, musulmá. A súa familia non tiña cartos nin sequer para comer. O seu pai morrera e vivía coa súa nai e a súa avoa. A avoa pensou en vestila e transformala en neno para que poidese ir a traballar e así poder axudar á familia. E... dito é feito... Cortáronlle o pelo, vestírona como un neno. Así puido atopar traballo. Pero as alegrías non lle duraron moito... E agora lede esta historia. Como acabará?

A pobre rapaza tivo que casarse cun señor moi maior que encerraba todas as súas mulleres. Por riba, unha das súas mulleres tiña que atala a ela: Δ nena empezou a chorar e a gritar. Pero ninguén podía facer nada. E a nena acabou atada.

Dar a Entender:
AS MULLERES E OS HOMES SOMOS IGUALES E TEMOS DEREITOS. **FIN.**

SENTIMENTO BRANQUIAZUL

GRUPO FRACASADOS

TODA UNHA VIDA ESPALLANDO AS TÚAS CORES POLO MUNDO.

NA VICTORIA OU NA DERROTA O DEPORTIVO É O NOSO
ORGULLO.

DE CORUÑESES, DE GALEGOS DA TERRA QUE MORRE ONDE O MAR
COMEZA.

GOLES QUE XUNTAN AS VOCES CONTIGO ESQUECEN A SÚA
TRISTEZA

DEPORTIVO ALÉ! DEPORTIVO ALÉ! TI ES A MIÑA ESTRELA
ESTRELA DO MEU CORAZÓN.

DE PEQUENIÑOS XA MEDRAMOS ESCOITANDO A MELLOR
CANCIÓN.

A QUE O MAR LLE CANTA AO DEPOR CONTRA AS PEDRAS DE
RIAZOR.

NON HAI TEMPO QUE REMOVA TODO O QUE NÓS TE QUEREMOS
O DEPORTIVO É UN SENTIMENTO QUE NON SE APAGA NIN NO
INFERNO.

DEPORTIVO ALÉ! DEPORTIVO ALÉ! TI ES A MIÑA ESTRELA,
ESTRELA DO MEU CORAZÓN.

DEPORTIVO ALE! DEPORTIVO ALÉ! TI ES A MIÑA ESTRELA,
ESTRELA DO MEU CORAZÓN.

DEPORTIVO ALÉ! DEPORTIVO ALÉ! PORQUE NA CURVA ESTÁ A
MEMORIA DESTE EQUIPO CAMPEÓN PORQUE TI ES A MIÑA
ESTRELA, ESTRELA DO MEU CORAZÓN.

DINAMIZAMOS CO DEPORTE

SENTIMENTO BRANQUIAZUL

CEIP RAQUEL CAMACHO

OS DE PERÚ , PANAMÁ , CUBA , CHINA E
SANTO DOMINGO ,

ARXENTINA , URUGUAI , BRASIL , CORUÑA E
TODO O MUNDO.

SENTÍMONOS TODOS GALEGOS QUEREMOS
MOITO A ESTE EQUIPO

XUNTO CON BRAIS CANTAREMOS A SÚA
CANCIÓN PARA O DEPORTIVO.

DEPORTIVO ALÉ , DEPORTIVO ALÉ.....

TERCEIRO B

YEURI
de santo
Domingo

JUNHAO
de China

Izan
Coruña

Anheliz
Panama

Adela
A Coruña

Kammila
Uruguay

Kevin
Cuba

Lucia C
Uruguay

Sabela C
A Coruña

Kevin D
Uruguay

Diana
A Coruña

Laura
A Coruña

Sabela L.
A Coruña

Noa
A Coruña

Tambor
Argentino

Eunice
Argentina

Lara
A Coruña

Lucia P
A Coruña

Daniel
Perú

Ainara
A Coruña

Paula
A Coruña

Diego
A Coruña

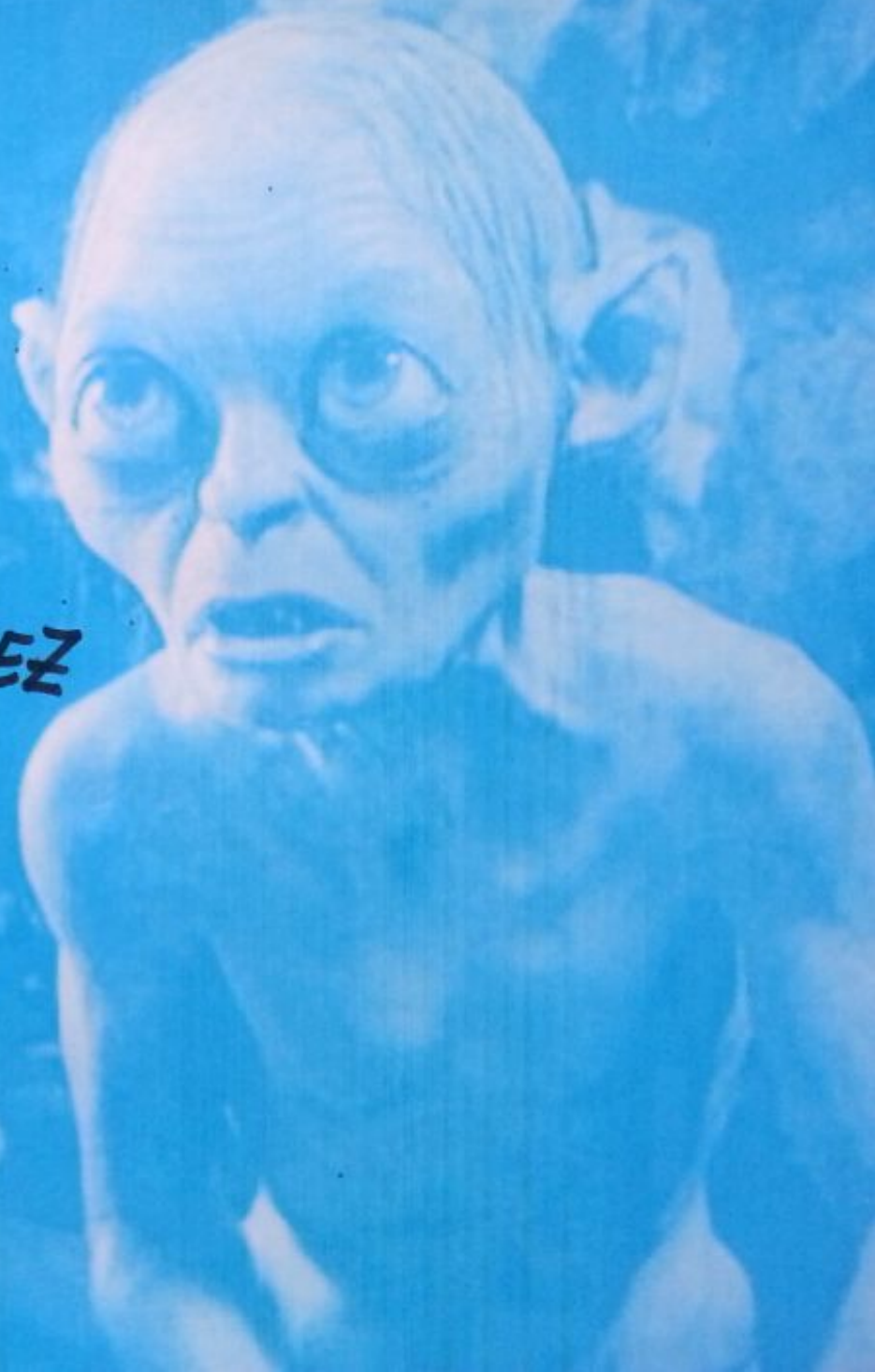
PROFE EVA
A CORUÑA

CINEMA

TRABALLO
REALIZADO
POR

DIEGO RODRIGUEZ VÁZQUEZ

ALUMNO
3º B PRIMARIA

O HOBBIT

Antes de contarvos a historia do Hobbit vou vos dicir quen son os Hobbits.

Os Hobbits son unha subespecie dos homes e son mortais.

A súa estatura varía entre os 60 e os 120 centímetros, e tenden á gordura. Son incluso máis pequenos cos ananos. Teñen o cabelo marrón e rizado e non teñen barba, excepto algúns Hobbits da póla dos Fortes.

As súas mans son de dedos longos e hábiles, con pés peludos e planta tan dura que non necesitan zapatos.

Gústalles moito a comida e a bebida e tamén recibir visitas de amigos e coñecidos. Acostuman a comer seis veces ó día. ~~Poden~~ Poden, o que máis lles gusta é fumar na pipa. Son moi silenciosos polo que podían desaparecer rapidamente. Poden vivir moitos anos, incluso máis de cen.

Viven en acolledores buratos no chan. As máis das fiestras teñan, maior é a súa liñaxe. As súas casas teñen grandes despensas e as fiestras e as portas son redondas.

Gústalles vestir de cores vivas. Viven en harmonía coa natureza e son pastores e agricultores que traballan a terra artesanalmente.

A película comeza co hobbit Bilbo Bolsón explicando a historia do reino dos ananos. Os ananos vivían na Montaña Solitaria e tiñan moito ouro e pedras preciosas, destacando a chamada Corazón da Montaña. Pero un dragón, Smaug, decatouse da súa riqueza e arrebatoulles o reino ós ananos, sen que os seus aliados elfos os axudasen, e tiveron que fuxir.

Despois, Bilbo conta como foi cunha compañía de trece deses ananos a recuperar o reino.

Unha noite o mago Gandalf foi a casa de Bilbo para propoñerlle esa aventura, pero Bilbo negouse. Gandalf fixo unha marca na porta e esa mesma noite empezaron a chegar os ananos a casa de Bilbo, que se comeron toda a despensa e ofrecéronlle a Bilbo un contrato para ir na súa compañía ata a Montaña Solitaria, liderados por Thorin Escudo de Carballo, neto do anterior Rei Baixo a Montaña. Gandalf tamén dalle a Thorin un mapa que non saben interpretar e a chave dunha porta secreta á Montaña Solitaria. Ó comezo Bilbo negouse, pero ao día seguinte partiu con Gandalf e os ananos á aventura.

No camiño atopáronse cuns trolls que os atraparon, pero mentres discutían sobre como cociñalos, fíxose de día e convertéronse en pedra. Na cova dos trolls os ananos e Bilbo atoparon un tesouro e dúas espadas élficas moi poderosas para Thorin e Gandalf, e máis unha daga para Bilbo, que brillaban en azul cando había orcos cerca.

Nese momento uns orcos, liderados por Azog, un antigo inimigo de Thorin, asasino do seu avó o rei e ó cal Thorin cortoulle unha man na batalla, comezan a perseguir ós ananos. Nese momento chega Radagast, mago amigo de Gandalf, que lles conta que un mal está a crecer no Bosque Verde no leste, e ofrécese a entreter aos orcos mentres os ananos escapan. Sen embargo, acaban por descubrilos e loitando os ananos foxen a Rivendel, fogar dos elfos, guiados por Gandalf e coa oposición de Thorin.

En Rivendel o rei elfo Elrond logra interpretar o mapa de Thorin e lles explica cómo entrar pola porta secreta de Erebor. Neses momentos, mentres Gandalf está a discutir co Concilio Branco sobre as novas de Radagast do mal do leste, os ananos escapan de Rivendel cara as Montañas Nubladas. Alí Bilbo case morre nunha loita entre os xigantes da montaña e Thorin di que o hobbit é un estorbo para eles.

Esa noite Bilbo decide volver a casa, pero os ananos caen nunha trampa dos trasgos e son atrapados por eles, mentres Bilbo pasa desapercibido pero se perde nas profundidades da montaña. Os ananos son levados ata o Rei dos Trasgos, que os condena a morte, e Bilbo atópase nas profundidades coa criatura Gollum, que nunha loita cun trasgo perde un anel que Bilbo recolle.

Mentres os ananos ábrense paso loitando polas covas dos trasgos coa axuda de Gandalf, Bilbo fai un trato con Gollum: un concurso de adiviñanzas no cal se Bilbo gaña Gollum móstralle a saída; pero se perde, Gollum o devora. Bilbo acaba gañando o xogo preguntándolle a Gollum qué ten no bolsillo, pero ó decatarse a criatura de que o que ten é o seu anel, enfádase moito e o persigue na escuridade. Cando vai ser atrapado, Bilbo ponse por error o anel e se volve invisible, xa que é un anel máxico, e logra chegar á saída ó mesmo tempo cós ananos perdoándolle a vida a Gollum.

Tras saír, Bilbo reaparece entre os ananos para sorpresa de Thorin, pero son acorralados nuns árbores ó carón dun precipicio por Azog e os seus orcos. Alí Thorin loita contra Azog e perde, pero Bilbo sálvalle a vida e os ananos son rescatados polas aguías que chama Gandalf.

Por último, Gandalf cura ao ferido Thorin, quen se desculpa e abraza a Bilbo, a quen lle debe a vida; e dende a súa posición logran ver Erebor, a Montaña Solitaria, lonxe no horizonte.

GANDALF

BOMBUR

BIFUR

DORI

FILI

NOGI

OAI

GLOIN

OIN

DWAZIN

BOFOR

KILI

THORIN

BILBO

BALIN

Día Das Letras Galegas.

Cada 17 de maio Galiza honra as súas letras e a súa lingua. Este ano vai ser homenaxeado por Roberto Vidal Bolaño. Propúxose o día 17 de maio, a data da publicación do libro, por ser neste día cando Rosalía de Castro lle dedicou a tamén a poeta, Ferrnán Caballero, Roberto Vidal Bolaño poeta, escritor e guionista.

Galiza

Galegas Letras

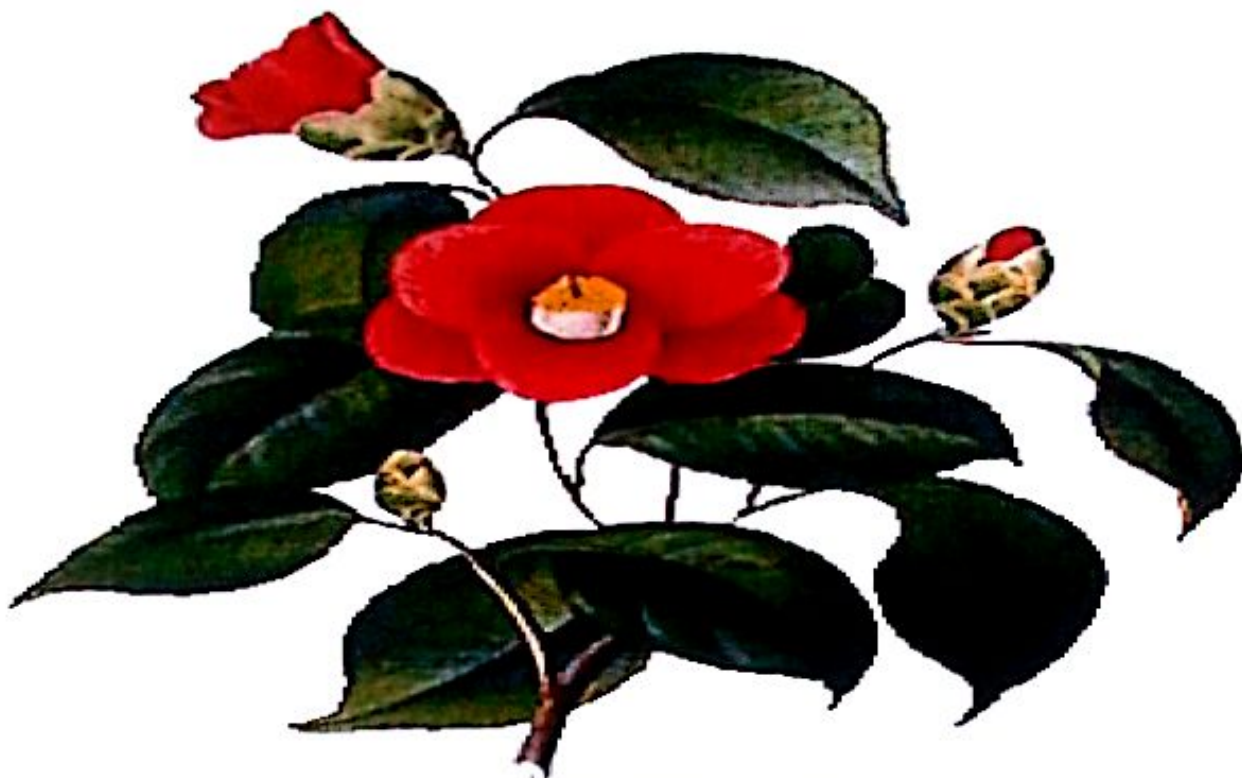
das
Día

Día das Letras

Galegas

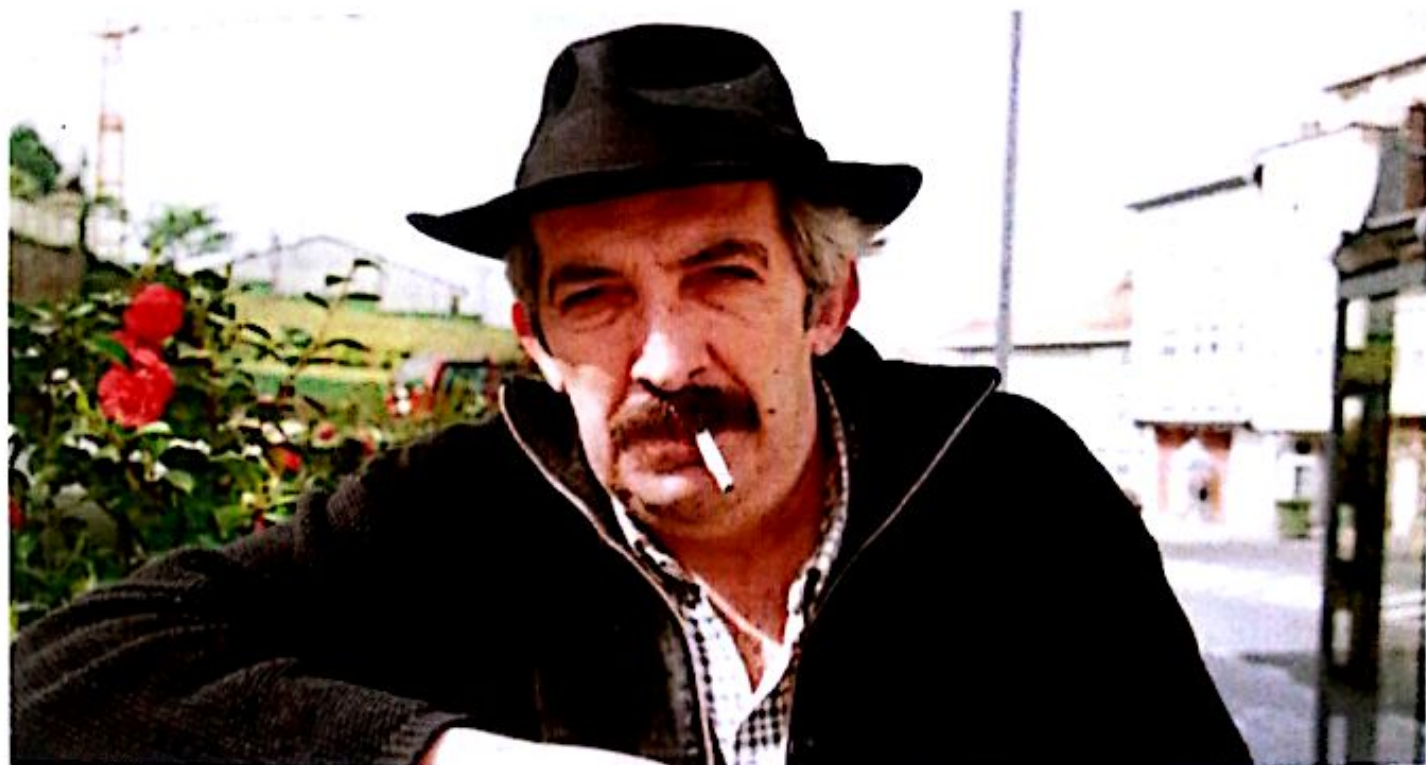
Galiza

LETRAS GALEGAS 2013
O CAMELIO

ÁRBORE PLANTADA AO HOMENAXEADO NO RECUNCHO DOS ESCRITORES

ROBERTO VIDAL BOLAÑO

LETRAS GALEGAS

ROBERTO VIDAL BOLAÑO

o curso de primaria

A NOSA VIAXE ÁS ILLAS CÍES

*Agardamos tanto pola saída de xuño
que aquel luns se nos puxo a alma nun puño,
pois a visita a unhas illas máxicas e misteriosas
corría perigo por mor dunhas choivas copiosas.*

*Ao chegar a Vigo nun barco subimos,
quedamos perplexos do que nas Cíes vimos,
areas brancas e praias fermosas,
flora, fauna e moitas outras cousas.*

*Chegamos emocionados á estación
pois aínda non sabiamos da gran decepción,
ese día non lamos subir ao tren,
tivemos que esperar a xoves, pero todo foi ben.*

*Apretaba a calor e bañámonos en Rodas,
que é, das praias, a máis valorada de todas,
tamén coas gaivotas aprendimos e gozamos
pois coidaban das crías mentres as observabamos.*

*Así chegamos ao remate desta aventura marabillosa
e celebrámolo comendo una torta moi saborosa,
grazas ás nais por este regalo a nós, os nenos,
rematamos primaria... botarémovos de menos!*

MERCADILLO SOLIDARIO NO CEIP RAQUEL CAMACHO.

No curso 2.012-13 o alumnado do terceiro ciclo de educación primaria conseguiu implicar activamente a toda a comunidade educativa do colexio nun proxecto solidario fermosísimo.

Tras recibir a visita de María, fundadora da ONG coruñesa “Miradas al Mundo”, e escoitar as súas vivencias e ver videos do seu traballo en Guinea-Bissau os alumn@s quedaron altamente motivados e quixeron aportar o seu gran de area, axudando así aos nen@s que non teñen tanta sorte coma eles.

Decidiron intentar conquistar os cartos necesarios para a construción dun pozo nunha aldea guineana, xa que lles parecía a aportación máis útil, tras saber que para ter auga mulleres e nenos teñen que percorrer a miúdo longas distancias a pé. María explicounos que construír un pozo manual custa aproximadamente uns 1.000 €.

Así xurdiu a idea de realizar un mercadillo solidario, dous cursos consecutivos, para poder construír un pozo co nome do noso colexio en África.

XA TEMOS 745 EUROS!!

**MOITÍSIMAS GRAZAS A
TOD@S POLA VOSA
COLABORACIÓN!**

HIMNO GALEGO

Os Pinos.

¿Qué din os rumorosos
na costa verdecente
ao raio transparente
do prácido luar?

¿Qué din as altas copas
de escuro arume arpado
co seu ben compasado
monótono fungar?

Do teu verdor cinguido
e de benignos astros
confín dos verdes castros
e valeroso chan,
non des a esquecemento
da inxuria o rudo encono;
desperta do teu sono
fogar de Breogán.

Os bos e xenerosos
a nosa voz entenden
e con arroubo atenden
o noso ronco son,
mais só os iñorantes
e féridos e duros,
imbéciles e escuros
non nos entenden, non.

Os tempos son chegados
dos bardos das edades
que as vosas vaguedades
cumprido fin terán;
pois, donde quer, xigante
a nosa voz pregoa
a redenzón da boa

Eduardo Pondal

A Professora e @ alumn@s de 3ºB pedimos para tod@s:

Saúde

Sentido
Común

Amor

trabalho

tranquilidade

Bo Humor

PEQUENOS

BOLAÑOS

17 DE MAIO

1º B

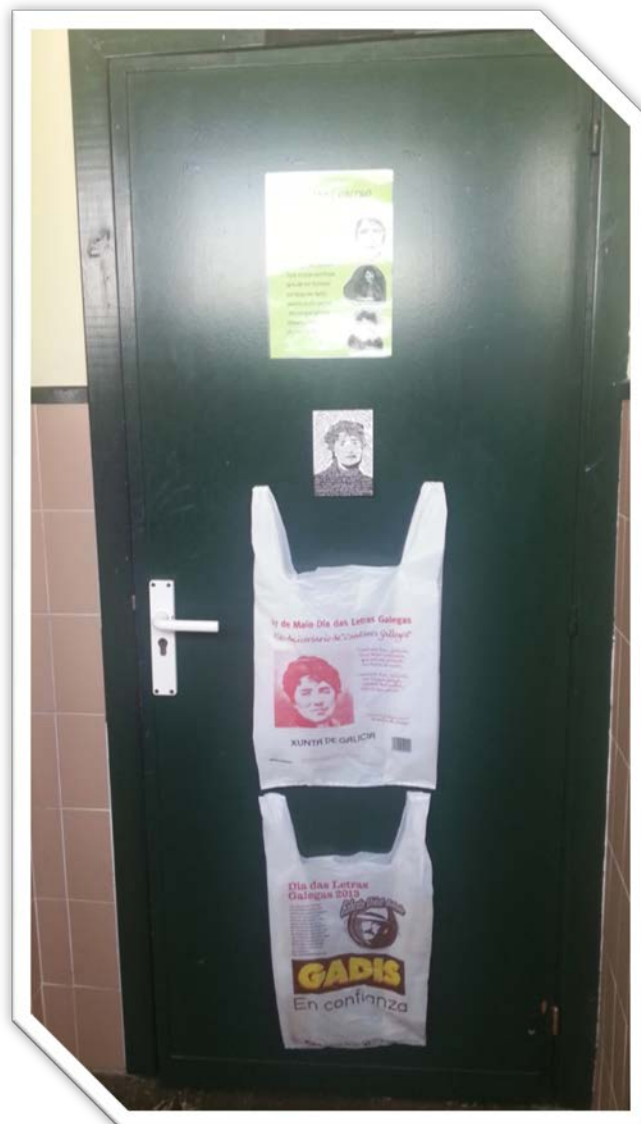
DÍA DAS
LETRAS
GALEGAS

O noso viveiro 2.0.

CURSO 2012-2013

Colexio de Educación Infantil e Primaria

6º de Primaria

“Raquel Camacho”

Curso 2012-2013

RODRÍGUEZ MACHADO
EDUARDO

OURO SOUZA
Mª CARMEN.

GÓMEZ ORGEIRA
GUMERSINDA

BARREIRO RIAL
MARÍA

CAAMAÑO AMEIJERAS
CARMEN

VARELA TEMBRA
JUAN J.

SIGÜENZA VÁZQUEZ
JOAQUÍN

ADAMES LÓPEZ
ISAÍAS

AMENEDO MIRAMONTES
JUAN

AREOSO LÓPEZ
ANA

AZNAR FERNÁNDEZ
JONATHAN

CEDRÓN CARRACEDO
SHEILA

CIUCUREAN
MELINDA DANIELA

CIUCUREAN
LEEIA-ANA

CORTÉS BELLO
NEREA

COSTA GOMEZ
CARLOS DANIEL

DÍAZ CASTAÑO
JOSÉ MIGUEL

DÍAZ PÉREZ
ANTONIO

DÍAZ TERRAZO
ARIADNA

DIOMANDE
KADY

EL JEDDAH
ZAKARIA

FERNÁNDEZ CASTELO
LAURA

FERNÁNDEZ CORTIÑAS
GABRIELA BEATRIZ

GARCÍA REMO
DAVID

GESTAL PÉREZ
FABIO ANDRÉS

GODICA
GHITA LEO

GONZÁLEZ NÚÑEZ
CANDELA

GONZÁLEZ DOMÍNGUEZ
Mª YAEL

GONZÁLEZ SEGURA
NELSON ANTHONY

GOYANES QUELLE
MIGUEL

IYANGA DJONI
FLORENCIA

MARIÑAS ROMERO
HUGO

MISCELI
ISABELLA

NAYA FERNÁNDEZ
JONATHAN

PARGA NOYA
CYNTHIA

PAZ FRANCO
NICOLÁS

PERERA BARTHELEMY
WHITNEY

PORTILLA ZAMBRANO
ANDERSON ESTIVEN

QUEIJO COUTO
CARLA

QUINTANA DE LA CRUZ
YENNIFER ANGELINA

RAMOS GARCÍA
ALEJANDRO

REY GARCÍA
ANA

REYES RAMOS
JOIDA ESTHER

RODRÍGUEZ GÓMEZ
MARÍA DEL MAR

RODRÍGUEZ MEDÍN
DAVID

SANCHÉZ DA SILVA
RUBÉN

SANFO PAMPÍN
Mª FÁTIMA

SOTO FIGUEIREDO
MANUEL

SUÁREZ
LEONARDO

TONG PAUCAR
FLAVIA DANIELA

TRESANCOS GARCÍA
SANDRA

VARELA MOSCOSO
DIEGO

VARELA MOSCOSO
RUBÉN

VÁZQUEZ JIMÉNEZ
ALFONSO

VIGO LAGE
DANIEL

VILLEGAS ARREDONDO
SOFÍA AILEN

VITINI GARCÍA
RAYNI MOISÉS

A Coruña

AGRADECEMENTOS E LEMBRANZAS

Ás profesoras Pilar e Gumersinda que no seu momento de actividade profesional compartiron a realización desta revista e aportaron con gratitude e vocación todos os seus esforzos na educación e formación de xeracións de alumnado.

A comunidade educativa do C.E.I.P. Raquel Camacho deséxavos que levedes una vida moi xubilosa nesta nova etapa.

GUMER

PILAR MIRANDA

XUÑO 2013

O NOSO VIVEIRO 2.0. – Nº 2

CEIP RAQUEL CAMACHO

(A CORUÑA)